

Regeringens proposition

2020/21:26

Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner samt vissa andra inkomstskattefrågor

Prop. 2020/21:26

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 8 oktober 2020

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i inkomstskattelagen (1999:1229) som syftar till att uppfylla Ekofinrådets riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner som antogs den 5 december 2019.

Förslagen innebär att det införs regler i svensk rätt som på ett effektivt och proportionerligt sätt motverkar att icke samarbetsvilliga jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och granskningskriterier. Det föreslås därför att det som motåtgärd införs ett avdragsförbud för interna och externa ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Vidare föreslås att tillämpningen av CFC-reglerna bör säkerställas när det gäller Trinidad och Tobago.

Det nya avdragsförbudet föreslås innebära att ett företag inte får dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag som hör hemma i en jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen (EU) som av medlemsstaterna gemensamt har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet.

I propositionen föreslås också att termen verkligt värde vid beskattningsinträde i vissa fall ändras till nettoförsäljningsvärde. Förslaget är en följdändring av en tidigare ändring i årsredovisningslagen (1995:1554) där termen verkligt värde getts en ny innebörd.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Lagtext.....	5
2.1	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.....	11
3	Ärendet och dess beredning.....	12
4	EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet	12
4.1	Bakgrund	12
4.2	Riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner	14
5	Motåtgärder mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner	14
5.1	Det behöver införas motåtgärder i svensk rätt	14
5.2	Vilken eller vilka motåtgärder bör införas?	16
5.3	Hur bör avdragsförbudet för ränteutgifter utformas?	19
5.4	Hur bör motåtgärden inom ramen för CFC-reglerna utformas?	24
6	Anskaffningsvärde vid beskattningsinträde.....	26
6.1	Bakgrund och gällande rätt	26
6.2	Ändrade regler för anskaffningsvärde vid beskattningsinträde	27
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	28
8	Konsekvensanalys	28
8.1	Motåtgärder	29
8.1.1	Syfte och alternativa lösningar.....	29
8.1.2	Offentligfinansiell effekt.....	29
8.1.3	Effekter för företag	30
8.1.4	Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna	32
8.1.5	Effekter för den ekonomiska jämställdheten	32
8.1.6	Förslagets förenlighet med EU-rätten	33
8.1.7	Övriga effekter.....	33
8.2	Anskaffningsvärde vid beskattningsinträde	33
8.2.1	Syfte och alternativa lösningar.....	33
8.2.2	Offentligfinansiell effekt.....	33
8.2.3	Effekter för företagen.....	34
8.2.4	Effekter för jämställdheten.....	34
8.2.5	Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna	34
8.2.6	Förslagets förenlighet med EU-rätten	35
8.2.7	Övriga effekter.....	35
9	Författningskommentar	35

9.1	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	35	Prop. 2020/21:26
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.....	37	
Bilaga 1	Ekofinrådets riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner.....	38	
Bilaga 2	Sammanfattning av promemorian Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner samt vissa andra inkomstskattefrågor	89	
Bilaga 3	Promemorians lagförslag	90	
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner samt vissa andra inkomstskattefrågor.....	96	
Bilaga 5	Lagrådets yttrande.....	97	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 oktober 2020	98	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 20 a kap. 3 §, 24 kap. 1 § och bilaga 39 a ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 24 kap. 15 a och 15 b §§ och, närmast före 24 kap. 15 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 a kap.

3 §²

Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och *det verkliga värdet* vid beskattningsinträdet. De lagertillgångar som finns kvar vid beskattningsinträdet ska anses ha anskaffats eller tillverkats senast. Med anskaffningsvärde och *verkligt värde* avses detsamma som i 17 kap. 2 §.

Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och *nettoförsäljningsvärdet* vid beskattningsinträdet. De lagertillgångar som finns kvar vid beskattningsinträdet ska anses ha anskaffats eller tillverkats senast. Med anskaffningsvärde och *nettoförsäljningsvärde* avses detsamma som i 17 kap. 2 §.

Vid beskattningsinträde som avses i 1 § första stycket 6 ska dock som anskaffningsvärde för lagertillgångar som avses i 4 kap. 14 a och 14 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554) anses det verkliga värdet. För tillgångar som avses i 4 kap. 14 b § första stycket 1–3 och 5 årsredovisningslagen ska som anskaffningsvärde anses det värde som tillgångarna har tagits upp till vid beskattningen om beskattning har skett för en period som avslutats i samband med beskattningsinträdet. Om beskattning inte har skett för en sådan period ska som anskaffningsvärde anses det värde som tillgångarna skulle ha tagits upp till vid beskattningen om beskattning hade skett. Vid tillämpning av detta stycke ska finansiella instrument som enligt 17 kap. 20 § andra stycket ingår i lagret behandlas som lagertillgångar.

Andra stycket gäller bara om näringsverksamheten eller den del av näringsverksamheten som tillgångarna ingår i före beskattningsinträdet har beskattats i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2016:1202.

24 kap.

1 §³

- I detta kapitel finns bestämmelser om
- vad som avses med ränteutgifter och ränteinkomster i 2–4 §§,
 - tillämpning i inkomstslaget näringsverksamhet av vissa bestämmelser i inkomstslaget kapital i 5 och 6 §§,
 - partiell fission i 7 §,
 - kapitalrabatt på optionslån i 8 §,
 - avdragsförbud för ränteutgifter på vissa efterställda skulder i 9 §,
 - avdragsrätt för ränteutgifter på vinstandelslån i 10–15 §§,
 - *avdragsförbud för ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner i 15 a och 15 b §§,*
 - särskild avdragsbegränsning för ränteutgifter på vissa skulder till företag i intressegemenskap i 16–20 §§,
 - avdragsbegränsning för negativa räntenetton i 21–29 §§,
 - avdrag för lämnad utdelning i 30 §, och
 - skattefria utdelningar i 31–42 §§.
- En bestämmelse om skattefrihet för utdelning från privatbostadsföretag finns i 15 kap. 4 §.

Avdragsförbud för ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner

15 a §⁴

Med företag avses i 15 b § juridiska personer och svenska handelsbolag.

15 b §⁵

Ett företag får inte dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag som hör hemma i en stat eller jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen som av medlemsstaterna gemensamt har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet.

³ Senaste lydelse 2019:1241.

⁴ Tidigare 15 a § upphävd genom 2019:1241.

⁵ Tidigare 15 b § upphävd genom 2019:1241.

*Första stycket gäller bara ränte-
utgifter som belöper sig på den tid
då staten eller jurisdiktionen är
upptagen i förteckningen.*

Prop. 2020/21:26

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
 2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår, eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2020.
 3. Bestämmelserna i bilaga 39 a i den nya lydelsen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Områden som avses i 39 a kap. 7 §:

1. Afrika, med undantag av

– Djibouti, Seychellerna och Sankta Helena,

– Ceuta, Egypten, Gabon, Gambia, Ghana, Kap Verde, Komorerna, Kongo (Kongo-Brazzaville), Liberia, Libyen, Madagaskar, Marocko, Mauritius, Mayotte, Melilla, Réunion, Rwanda, Sao Tomé och Príncipe, Senegal, Tanzania och Tunisien, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– Madeira vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag, samt

– Kenya och Namibia, båda vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån.

2. Amerika, men bara vad avser

– Amerikas förenta stater, Brasilien, Colombia, Dominikanska Republiken, Ecuador, Haiti, Honduras, Kanada, Kuba, Mexiko och Venezuela,

– Argentina, Barbados, Chile, Franska Guyana, Guyana, Jamaica, Peru, Surinam, *Trinidad och Tobago* och Uruguay, samtliga med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– Argentina, Barbados, Chile, Franska Guyana, Guyana, Jamaica, Peru, Surinam och Uruguay, samtliga med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,

– Paraguay, med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, samt

– Belize, Bolivia, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Nicaragua och Panama, samtliga med undantag dels av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas

med den normala inkomstskatten där, dels av inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån.

3. Asien, med undantag av

- Bahrain, Förenade Arabemiraten och Maldiverna,
- Armenien, Azerbajdzjan, Filippinerna, Indien, Indonesien, Iran, Israel, Jordanien, Kazakstan, Kina, Libanon, Macao SAR, Nordkorea, Ryssland, Sydkorea, Tadzjikistan och Thailand, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Georgien, Kirgizistan, Mongoliet, Oman, Turkmenistan och Uzbekistan, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter,
- Cypern och Turkiet, båda vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag,
- Brunei Darussalam, Hongkong SAR, Kuwait, Malaysia, Qatar, Singapore och Syrien, samtliga vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Pakistan, vad avser inkomst från annan finansiell verksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, samt
- Julön och Kokosöarna, båda vad avser inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där enligt regler om Offshore Banking Unit regime.

4. Europa, med undantag av

- Brittiska Kanalöarna, Isle of Man, Malta och Monaco,
- Azerbajdzjan, Frankrike, Grekland, Irland, Kazakstan, Kroatien, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Rumänien, Ryssland, San Marino, Slovakien, Spanien, Tjeckien, Ukraina, Vitryssland och Österrike, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Andorra, Bosnien Hercegovina, Bulgarien, Estland, Gibraltar, Georgien, Kosovo, Lettland, Makedonien, Moldavien, Montenegro, Schweiz och Ungern, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter,
- Belgien, Italien, Liechtenstein, Portugal och Turkiet, samtliga vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag, samt

Prop. 2020/21:26

– Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Slovenien, båda vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet, som inte beskattas med den normala inkomstkatten där.

5. Oceanien, men bara vad avser

– Hawaii, Nya Zeeland och Papua Nya Guinea, samt

– Australien, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstkatten där enligt regler om Offshore Banking Unit regime.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Prop. 2020/21:26

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §¹

Bestämmelserna i 2 kap. 3 § och 3 kap. 2 § tillämpas också i fall då en delägare beskattas för inkomst hos eller för innehav i ett företag som anges i 24 kap. 16 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), även om företaget inte är en utländsk juridisk person.

Bestämmelserna i 2 kap. 3 § och 3 kap. 2 § tillämpas också i fall då en delägare beskattas för inkomst hos eller för innehav i ett företag som anges i 24 kap. 34 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), även om företaget inte är en utländsk juridisk person.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

¹ Senaste lydelse 2008:1350.

3 Ärendet och dess beredning

Inom Finansdepartementet har en promemoria, Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner samt vissa andra inkomstskattefrågor, tagits fram. Promemorian innehåller förslag som syftar till att uppfylla Ekofinrådets riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner som antogs den 5 december 2019 (14114/19. FISC 444. ECOFIN 1005 Annex 4), se *bilaga 1*. I promemorian föreslås även en ändring avseende bestämmelsen om beskattningsinträde. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 2* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2020/01089).

I denna proposition behandlas promemorians förslag. Vidare föreslås en ändring av rättelsekaraktär i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt (Fi2020/01799).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 3 september 2020 att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslag som överensstämmer med lagförslagen i denna proposition. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

4 EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet

4.1 Bakgrund

Uppförandekoden för företagsbeskattning¹ tar sikte på ”skatteåtgärder” inom bolagsskatteområdet som har eller kan få betydande inverkan på var inom gemenskapen ekonomisk verksamhet förläggs. Enligt koden åtar sig medlemsstaterna att inte införa nya skadliga skatteåtgärder, s.k. frysning (standstill) samt att se över nuvarande bestämmelser och gällande praxis och avveckla de skatteåtgärder som gruppen anser skadliga, s.k. avveckling (rollback). Uppförandekodgruppen för företagsbeskattning har inrättats för att genomföra uppförandekodens principer.² Varje halvår rapporterar gruppen om sitt arbete till Ekofinrådet.

I rådets slutsatser från maj 2016 gavs uppförandekodgruppen i uppdrag att arbeta med frågan om att upprätta en gemensam EU-förteckning över

¹ Resolution av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar i rådet, församlade i rådet av den 1 december 1997 om en uppförandekod för företagsbeskattning (EUT C 2/2, 6.1.98).

² Rådets slutsatser av den 9 mars 1998 om inrättande av uppförandekodgruppen (företagsbeskattning).

icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och att utforska möjligheterna till motåtgärder på EU-nivå. Det angavs vidare att dessa motåtgärder kunde övervägas på såväl skatteområdet som utanför skatteområdet. I november samma år upprepade rådet behovet av att fortsätta utforska motåtgärder på EU-nivå, i linje med Europeiska unionens råds slutsatser från maj.

Vid Ekofinrådets möte den 5 december 2017 godkände och offentliggjorde rådet slutsatser om en EU-förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, (EUT 2017/C 438/04). Kriterierna för listning är skattetransparens, rättvis beskattning och avsaknad av åtagande för att genomföra åtgärder mot BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) vars syfte är att skydda skattebasen och motverka vinstförflyttning. I samband med slutsatserna rekommenderade rådet medlemsstaterna att vidta vissa koordinerade motåtgärder på skatteområdet utan att detta ska påverka deras skyldigheter enligt EU-rätten och enligt internationell rätt. Vidare bad rådet uppförandekodgruppen att fortsätta utforska koordinerade motåtgärder på skatteområdet.

Förteckningen har uppdaterats ett flertal gånger och omfattar nu tolv stater eller jurisdiktioner (härefter benämnda som jurisdiktioner). För den senaste publicerade uppdateringen av EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, se EUT 2020/C 64/03, bilaga I. De jurisdiktioner som är upptagna på EU:s förteckning i denna bilaga är Amerikanska Jungfruöarna, Amerikanska Samoa, Caymanöarna, Fiji, Guam, Oman, Palau, Panama, Samoa, Seychellerna, Trinidad och Tobago och Vanuatu. Den 6 oktober 2020 fattade Ekofinrådet beslut om att uppdatera förteckningen vilket resulterade i att Caymanöarna och Oman togs bort från förteckningen och i att Anguilla och Barbados togs upp på förteckningen. Det innebär att de jurisdiktioner som för närvarande är upptagna på förteckningen är Amerikanska Jungfruöarna, Amerikanska Samoa, Anguilla, Barbados, Fiji, Guam, Palau, Panama, Samoa, Seychellerna, Trinidad och Tobago och Vanuatu.

Utöver EU-förteckningen över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner publicerar rådet i sina slutsatser även en lägesrapport om samarbetet med EU i fråga om åtaganden som gjorts av icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner om att genomföra principer om god förvaltning i skattefrågor. Alla jurisdiktioner som har gjort åtaganden är föremål för övervakning av uppförandekodgruppen för att säkerställa att de fullföljer sina åtaganden inom angivna tidsgränser. Av lägesrapporten framgår således vilka åtaganden som har gjorts av respektive jurisdiktion och vilka åtaganden som fortfarande måste uppfyllas inom en viss tidsfrist för att jurisdiktionerna inte ska tas upp på EU-förteckningen, se EUT 2020/C 64/03, bilaga II.

EU-förteckningen och lägesrapporten uppdateras högst två gånger per år (se EUT 2020/C 64/03, punkt 7). Den senaste uppdateringen skedde den 6 oktober 2020.

4.2 Riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner

Vid Ekofinmötet 5 december 2019 antog rådet riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Riktlinjerna innehåller bl.a. en verktygslåda med fyra materiella motåtgärder i form av avdragsförbud för vissa kostnader, CFC-regler (Controlled Foreign Company), källskatt på vissa betalningar och begränsningar av reglerna om skattefrihet på näringsbetingade andelar. Medlemsstaterna ska tillämpa minst en av dessa fyra motåtgärder mot listade jurisdiktioner fr.o.m. den 1 januari 2021.

De allmänna utgångspunkterna för, och innebörden av de olika motåtgärderna behandlas närmare i avsnitt 5.1.

5 Motåtgärder mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner

5.1 Det behöver införas motåtgärder i svensk rätt

Regeringens bedömning: Det bör införas bestämmelser i svensk rätt som på ett effektivt och proportionerligt sätt motverkar att icke samarbetsvilliga jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och granskningskriterier på skatteområdet.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inga invändningar mot att införa motåtgärder i svensk rätt. Till dessa hör *Bokföringsnämnden, Ekobrottsmyndigheten, Finansinspektionen, Kammarrätten i Stockholm, Konkurrensverket, FAR, Förvaltningsrätten i Linköping, Juridiska fakulteten vid Lunds universitet, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund och Sveriges Advokatsamfund. Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA)* ifrågasätter om syftet med förslaget bör uppfyllas genom införandet av negativa konsekvenser för svenska företag i stället för genom riktade politiska åtgärder mot de icke samarbetsvilliga jurisdiktionerna.

Skälen för regeringens bedömning

Allmänna utgångspunkter för motåtgärderna

Enligt riktlinjerna är syftet med EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och motåtgärderna att uppmuntra de jurisdiktioner som är med på förteckningen till en positiv förändring. EU-förteckningen och motåtgärderna är tänkta att utgöra en stark signal till dessa jurisdiktioner att uppfylla och följa relevanta internationella standarder men även granskningskriterierna för arbetet i uppförandekodgruppen (punkt 4). Målet med EU-förteckningen och motåtgärderna är att de listade

jurisdiktionerna ska kunna tas bort från förteckningen när kraven är uppfyllda (punkt 9).

För att motåtgärderna ska vara effektiva och uppmuntra till en positiv förändring krävs att dessa utgör specifika åtgärder som skiljer sig från medlemsstatens nuvarande skatteregler. Om beskattningen av en listad och en icke listad jurisdiktion leder till samma resultat skulle motåtgärderna, enligt riktlinjerna, inte få avsedd effekt. Det är därför viktigt att medlemsstaterna föreskriver effektiva motåtgärder i sin nationella lagstiftning för att motverka skattebaserosion (punkt 5).

Medlemsstaterna ska därför genom lagstiftning införa effektiva och proportionerliga motåtgärder för att på ett effektivt sätt motverka icke önskvärda tillvägagångssätt i de aktuella jurisdiktionerna (punkt 6).

Eftersom EU-förteckningen och motåtgärderna inte utgör lagstiftning på EU-nivå är det varje medlemsstats ansvar att utformningen av åtgärderna också innebär att syftet med åtgärderna uppnås (punkt 8). De införda motåtgärderna ska vara kompatibla med de nationella skattesystemen och ska inte påverka medlemsstaternas kompetens och skyldigheter enligt EUrätten eller enligt internationell rätt (punkt 3). Det är medlemsstaternas ansvar att säkerställa att de nationella motåtgärderna tillämpas i förhållande till nya listningar respektive inte tillämpas vid avlistningar, så snart som möjligt med beaktande av respektive motåtgärds innebörd samt de nationella reglerna för genomförande (punkt 25). En eventuell avlistning av en jurisdiktion från EU:s förteckning hindrar dock inte en medlemsstat från att tillämpa motåtgärder om jurisdiktionen kvarstår på en nationell lista i den aktuella medlemsstaten (punkt 14).

Sverige bör genomföra en eller flera motåtgärder

Inom EU har arbetet för att motverka skadlig skattekonkurrens pågått under en längre tid. Regeringen anser att uppförandekoden för företagsbeskattning är ett viktigt instrument för att motverka skadlig skattekonkurrens inom EU. En del av uppförandekodgruppens uppdrag är att säkerställa att inte heller länder utanför EU ägnar sig åt skadlig skattekonkurrens. Den framtagna EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet tillsammans med motåtgärderna utgör enligt regeringen en viktig del i detta arbete. Det är därför enligt regeringens bedömning angeläget att införa motåtgärder i nationell rätt för att stärka de internationella påtryckningarna mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och på så sätt motverka skadlig skattekonkurrens.

SVCA ifrågasätter syftet och den faktiska nyttan med att införa motåtgärder och om detta inte kan uppnås på annat sätt genom åtgärder på mellan- och överstatlig nivå. Regeringen kan dock konstatera att det av riktlinjerna om motåtgärder på skatteområdet mot listade jurisdiktioner framgår att medlemsstaterna ska tillämpa minst en av de framtagna motåtgärderna fr.o.m. den 1 januari 2021. Medlemsstaterna kommer att utvärderas under 2022 när det gäller hur arbetet med motåtgärderna fortskrider. Syftet med motåtgärderna är att uppmuntra till positiva förändringar av de listade jurisdiktionerna vilket framgår av de allmänna utgångspunkterna för motåtgärderna. Mot denna bakgrund anser regeringen, i likhet med majoriteten av remissinstanserna, att Sverige bör införa regler som till sin innebörd utgör en stark signal till de jurisdiktioner

som har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet och som på ett effektivt och proportionerligt sätt motverkar att dessa jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och granskningskriterier.

5.2 Vilken eller vilka motåtgärder bör införas?

Regeringens bedömning: Det bör införas ett avdragsförbud för ränteutgifter avseende skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Tillämpningen av CFC-reglerna bör säkerställas när det gäller Trinidad och Tobago.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inga invändningar mot att införa ett avdragsförbud för ränteutgifter eller mot bedömningen avseende tillämpningen av CFC-reglerna. Till dessa hör *Ekobrottsmyndigheten, Finansinspektionen, Kammarrätten i Stockholm, Konkurrensverket, FAR, Förvaltningsrätten i Linköping, Juridiska fakulteten vid Lunds universitet, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund och Sveriges Advokatsamfund. SVCA* lyfter fram att begränsning av ränteavdrag är den av de fyra motåtgärderna som är mest lämplig att använda i det svenska skattesystemet.

Skälen för regeringens bedömning

EU:s riktlinjer innehåller en verktygslåda med fyra olika materiella motåtgärder. Det handlar om ett avdragsförbud för vissa kostnader, CFC-regler, källskatt på vissa betalningar och begränsningar av reglerna om skattefrihet på näringsbetingade andelar. Minst en av dessa ska genomföras i nationell rätt (se avsnitt 5.1).

Avdragsförbud för vissa kostnader

Enligt riktlinjerna innebär motåtgärden om avdragsförbud för vissa kostnader att medlemsstater ska neka avdrag för kostnader och betalningar som i andra fall skulle vara avdragsgilla, när dessa kostnader och betalningar anses ha mottagits av ett företag i en listad jurisdiktion. I riktlinjerna exemplifieras dessa kostnader och betalningar med ränta, royaltybetalningar och andra ersättningar för immateriella tillgångar, samt serviceavgifter.

När det gäller räntebetalningar har Sverige redan avdragsbegränsningsregler för ränteutgifter. Sedan 2009 har Sverige haft regler som tar sikte på att begränsa avdragsrätten för ränteutgifter på vissa skulder till företag i intressegemenskap. Den särskilda begränsningen av avdragsrätten för ränteutgifter på vissa skulder till företag i intressegemenskap finns i 24 kap. 18 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, och brukar även benämnas den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln. Denna regel innebär att avdrag endast får göras om det företag som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften antingen hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller hör hemma i en stat utanför EES med vilken Sverige har ingått skatteavtal som

inte är begränsat till vissa inkomster, om företaget omfattas av avtalets regler och har hemvist i denna stat enligt avtalet, eller om företaget skulle ha beskattats för inkomsten med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där företaget hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten. Ytterligare en förutsättning för avdrag är att det inte är fråga om sådan hög grad av skatteplanering som regeln är avsedd att träffa. Regeln innebär att räntor på interna skulder som betalas till lågskatte-jurisdiktioner aldrig får dras av (prop. 2017/18:245 s. 365).

Utöver den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln har Sverige sedan den 1 januari 2019 en generell avdragsbegränsningsregel i bolagssektorn för negativa räntenetton (24 kap. 21–29 §§ IL), även kallad den generella ränteavdragsbegränsningsregeln. Ett företag får, enligt den s.k. EBITDA-regeln, dra av ett negativt räntenetto med högst ett belopp som motsvarar 30 procent av avdragsutrymmet, 24 kap. 24 § första stycket IL. Denna regel är således baserad på resultatmättet EBITDA (Earnings Before Interest and Tax, Depreciation and Amortization). Avdragsbegränsningen gäller för ränteutgifter för vilka avdragsrätten inte har begränsats enligt andra ränteavdragsbegränsningsregler. Med negativt räntenetto avses skillnaden mellan ränteutgifter som ska dras av under beskattningsåret och ränteinkomster som ska tas upp under beskattningsåret, om ränteutgifterna överstiger ränteinkomsterna. Den generella ränteavdragsbegränsningen gäller både för interna och externa ränteutgifter.

Både den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln och den generella ränteavdragsbegränsningsregeln är avsedda att skydda den svenska bolagsskattebasen genom att motverka skattebaserosion och vinstförflyttning (prop. 2017/18:245 s. 84–85 och 171). Det beror på att det har identifierats att det sker skatteplanering med ränteavdrag och att det är i en sådan omfattning att det skulle kunna uppfattas som ett hot mot den svenska bolagsskattebasen. Detta är en anledning till att den generella ränteavdragsbegränsningsregeln omfattar även externa lån (prop. 2017/18:245 s. 84).

Som framgår av riktlinjerna (punkt 5) tar också motåtgärderna sikte på att motverka baserosion genom skatteundandraganden, i likhet med de befintliga ränteavdragsbegränsningsreglerna. Enligt regeringens bedömning skulle en motåtgärd i form av ett avdragsförbud för ränteutgifter till listade jurisdiktioner passa väl in som ett led i, och komplettera, redan införda åtgärder i svensk rätt som syftar till att motverka baserosion genom skatteundandraganden. En sådan åtgärd skulle uppfylla både syftet med EU-förteckningen och de allmänna utgångspunkterna för motåtgärderna. Det skulle också enligt regeringen utgöra en stark signal till de jurisdiktioner som har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet att uppfylla och följa relevanta internationella standarder och kriterier.

När det gäller royaltybetalningar gör däremot regeringen bedömningen att ett införande av ett avdragsförbud för sådana betalningar inte skulle vara lämpligt som motåtgärd. Utländska företag är enligt gällande regler skattskyldiga för inkomst i form av royalty eller liknande periodvisa avgifter från ett företag med fast driftställe i Sverige (6 kap. 11 § andra stycket IL). Med hänsyn till de allmänna utgångspunkterna för motåtgärderna, som bl.a. anger att eventuella motåtgärder ska vara anpassade till de nationella skattesystemen i medlemsstaterna, anser

regeringen att motåtgärden inte ska omfatta royaltybetalningar och andra ersättningar för immateriella tillgångar eller serviceavgifter.

Mot denna bakgrund anser regeringen i likhet med en majoritet av remissinstanserna att ett avdragsförbud för ränteutgifter till listade jurisdiktioner är en lämplig åtgärd att genomföra i svensk rätt. En sådan motåtgärd bedöms på ett effektivt och proportionerligt sätt motverka att listade jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och granskningskriterier.

CFC-regler

CFC-regler innebär att en delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster kan beskattas löpande för sin andel av det överskott som uppkommer hos den utländska juridiska personen, oavsett om beloppet tas ut ur den utländska juridiska personen. Enligt riktlinjerna ska motåtgärder i form av CFC-regler omfatta inkomsten hos ett bolag eller ett fast driftställe i en listad jurisdiktion. Motåtgärden kan enligt riktlinjerna tillämpas i överensstämmelse med CFC-reglerna i artiklarna 7 och 8 i rådets direktiv (EU) 2016/1164 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (direktivet mot skatteundandraganden). I sådant fall ska reglerna anpassas så att listade jurisdiktioner ges incitament att anpassa sina regelverk till uppförandekodens principer. Anpassningen ska ske i förhållande till en medlemsstats genomförande av direktivets regler.

Som exempel på anpassning nämns i riktlinjerna att en bredare definition av CFC-inkomst än den som anges i direktivet kan användas och att medlemsstater vars CFC-regler innehåller en lista över länder kan tillämpa reglerna mot jurisdiktioner på EU:s förteckning. Den anpassning som beskrivs anses uppnådd om åtgärden tillämpas mot en listad jurisdiktion och upphävs när jurisdiktionen tas bort från förteckningen, samtidigt som riktlinjerna tillåter att åtgärder tillämpas även därefter om en jurisdiktion är upptagen på den aktuella medlemsstatens nationella förteckning.

De svenska CFC-reglerna har från och med den 1 januari 2019 anpassats till direktivet mot skatteundandraganden (prop. 2017/18:296). En generell ändring av gällande CFC-regler för att anpassa dem till nu aktuella riktlinjer, vilka har ett delvis annat syfte, anser regeringen inte är lämpligt. En mer begränsad ändring för att säkerställa att CFC-reglerna kan tillämpas bedömer regeringen däremot är en lämplig åtgärd i de fall bestämmelser i ett skatteavtal innebär att avdragsförbudet för ränteutgifter inte kan tillämpas mot de jurisdiktioner som vid tidpunkten för promemorian och lagrådsremissen var upptagna på EU:s förteckning (se avsnitt 4.1). Sverige har skatteavtal med en av dessa jurisdiktioner, Trinidad och Tobago. Med hänsyn till detta bedöms det lämpligt att införa en kompletterande motåtgärd avseende Trinidad och Tobago inom ramen för CFC-reglerna. Detta behandlas närmare i avsnitt 5.4.

Införande av en källskatt eller begränsningar av skattefriheten på näringsbetingade andelar

Om en medlemsstat väljer att införa motåtgärder i form av källskatt ska denna källskatt tillämpas till en högre skattesats t.ex. på betalningar som ränta, royaltybetalningar, serviceavgifter och ersättning som anses som

mottagna i en listad jurisdiktion. Ett alternativ till detta, eller i kombination med en högre skattesats, kan vara att särskilda riktade regler mot sådana betalningar tillämpas.

I svensk rätt finns inte några särskilda regler om källskatt på t.ex. ränta eller royaltybetalningar. Att införa en motåtgärd i form av sådan källskatt bedöms inte heller vara mest lämpligt som åtgärd för att uppfylla syftet med motåtgärderna. Sverige har redan generella begränsningar i avdragsrätten för negativa räntenetton, se 24 kap. 21–29 §§ IL.

Vidare innebär motåtgärden om begränsningar av reglerna om skattefrihet på näringsbetingade andelar följande. Medlemsstater som tillämpar regler som tillåter att utdelningar eller andra vinster på näringsbetingade andelar undantas från beskattning eller är avdragsgilla, kan neka eller begränsa sådant undantag om utdelningen eller vinsten har mottagits från en listad jurisdiktion. Reglerna om näringsbetingade andelar i 24 kap. IL syftar bl.a. till att undvika kedjebeskattnings av vinster i bolagssektorn (prop. 2002/03:96 s. 1).

Det kan konstateras att av Skatteverkets årsredovisning för 2019 (s. 91 f.) framgår att det, med något undantag, inte funnits, eller i vart fall inte kunnat iakttas, några skattedrivna transaktioner med de listade jurisdiktionerna som har koppling till problem med något av de tre kriterierna för listning enligt EU:s förteckning. Jämfört med en motåtgärd i form av ett avdragsförbud för ränteutgifter, som bedöms passa väl med det nuvarande systemet och svensk rätt som syftar till att motverka baserosion genom skatteundraganden, bedöms en motåtgärd i form av källskatt eller begränsningar av möjligheten till skattefrihet på näringsbetingade andelar vara mindre ändamålsenlig. Sådana åtgärder skulle vidare passa mindre väl med det nuvarande skattesystemet (jfr punkt 3 i riktlinjerna).

Mot denna bakgrund anser regeringen att en motåtgärd i form av införandet av källskatt eller begränsningar av möjligheten till skattefrihet på näringsbetingade andelar skulle vara mindre lämpligt utifrån syftet med införandet av motåtgärder.

5.3 Hur bör avdragsförbudet för ränteutgifter utformas?

Regeringens förslag: Ett företag får inte dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag som hör hemma i en jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen (EU) som av medlemsstaterna gemensamt har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet. Det gäller bara ränteutgifter som belöper sig på den tid då staten eller jurisdiktionen är upptagen i förteckningen.

Med företag avses juridiska personer och svenska handelsbolag.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslogs att avdragsförbudet skulle gälla företag inom en intressegemenskap.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna som har yttrat sig tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget. *Förvaltningsrätten i Linköping, Skatteverket* och *SVCA* föreslår att kravet på att låntagaren ska ingå i en intressegemenskap tas bort. Vidare anser Skatteverket att det bör förtydligas vad som avses med att ett företag hör hemma i en jurisdiktion på EU:s förteckning. *Sveriges Advokatsamfund, Finansbolagens förening, Föreningen Svenskt Näringsliv* och *SVCA* har synpunkter på den dynamiska hänvisningen i förhållande till legalitetsprincipen och tillgängliggörandet av EU:s förteckning. Sveriges advokatsamfund och *SVCA* anser bl.a. att implementeringen av EU:s förteckning bör ske genom att Skatteverket åläggs en skyldighet att löpande tillhandahålla information om förändringar i förteckningen. Svenskt Näringsliv anser att det bör införas en skälig tidsfrist innan avdragsförbudet blir tillämpligt gentemot länder som har lagts till på förteckningen. Vidare anser Sveriges advokatsamfund och *Finansbolagens förening* att de nya reglerna bör begränsas till att omfatta lån som tas upp från företag som är hemmahörande i en icke samarbetsvillig jurisdiktion.

Skälen för regeringens förslag

Ett företag bör inte få dra av ränteutgifter hänförliga till interna och externa skulder till företag som hör hemma i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner

För att på ett effektivt och proportionerligt sätt motverka att icke samarbetsvilliga jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och kriterier bör det enligt regeringens bedömning införas motåtgärder på skatteområdet (se avsnitt 5.1). I avsnitt 5.2 gör regeringen bedömningen att för att uppnå detta syfte bör det införas en motåtgärd i form av ett avdragsförbud för ränteutgifter. Vidare anser regeringen att tillämpningen av CFC-reglerna bör säkerställas i vissa fall (se avsnitt 5.4).

Det föreslagna avdragsförbudet för ränteutgifter bör gälla för företag. Vidare bör avdragsförbudet omfatta skulder till företag som hör hemma i sådana icke samarbetsvilliga jurisdiktioner som är upptagna på EU:s förteckning. Skatteverket för fram att det bör förtydligas vad som avses med att ett företag hör hemma i en sådan jurisdiktion. Enligt regeringens bedömning bör inte uttrycket ”hör hemma” kräva att det ska prövas om skattskyldighet föreligger, utan uttrycket omfattar även företag som inte är skattskyldiga någonstans. En sådan situation kan t.ex. uppkomma i förhållande till en icke samarbetsvillig jurisdiktion som inte har något skattesystem och som därmed inte heller har ett behov av att klassificera ett företag som hemmahörande där. Med företag bör i detta sammanhang avses juridiska personer och svenska handelsbolag.

När det gäller utformningen av ett sådant avdragsförbud för ränteutgifter aktualiseras ett antal frågor. Inledningsvis behöver det göras en bedömning avseende det nya avdragsförbudets omfattning. En sådan bedömning omfattar frågan om regeln ska gälla inom en intressegemenskap eller om den även ska gälla företag som inte ingår i en intressegemenskap. Bedömningen omfattar även frågan om avdragsförbudet ska ta sikte på interna såväl som externa lån.

Ovan i avsnitt 5.2 redogörs för de befintliga ränteavdragsbegränsningsreglerna. Enligt den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln i 24 kap. 18 § IL begränsas avdragsrätten för ränta på vissa skulder till företag i intressegemenskap. Bestämmelsen innebär att räntor på interna skulder som betalas till lågskattejurisdiktioner aldrig får dras av. Avdrag får inte heller göras i de fall det är fråga om hög grad av skatteplanering. Denna regel är alltså begränsad till interna ränteutgifter inom en intressegemenskap och omfattar inte ränteutgifter som är hänförliga till externa skulder. Den generella avdragsbegränsningsregeln för negativa räntenetton tar däremot sikte på både interna och externa ränteutgifter och är inte avgränsad till företag som ingår i en intressegemenskap (24 kap. 21–29 §§ IL).

Enligt de allmänna utgångspunkterna i avsnitt 5.1 är syftet med motåtgärderna att ge de listade jurisdiktionerna incitament att följa internationella standarder så att jurisdiktionerna kan tas bort från EU-förteckningen. Det förutsätter att det införs specifika åtgärder som skiljer sig från medlemsstatens nuvarande skatteregler och att beskattningen av en listad och en icke listad jurisdiktion inte ska leda till samma resultat.

För att motåtgärden på ett effektivt sätt ska uppfylla sitt syfte, gör regeringen bedömningen att det föreslagna avdragsförbudet därför bör sträcka sig längre än de befintliga reglerna. Den föreslagna motåtgärden bör därmed inte bara omfatta ränteutgifter hänförliga till interna skulder, utan även externa skulder. Att begränsa de nya reglerna till att endast omfatta lån som tas upp från företag som hör hemma i en icke samarbetsvillig jurisdiktion på det sätt som *Sveriges advokatsamfund* och *Finansbolagens förening* förespråkar bedömer regeringen dock inte vara förenligt med syftet med riktlinjerna. Enligt regeringens mening skulle det finnas en stor risk för kringgåenden. Motåtgärden skulle inte vara effektiv om lån som först tas upp från en jurisdiktion som inte finns upptagen på EU:s förteckning men som i ett senare skede förs över till en icke samarbetsvillig jurisdiktion skulle undantas från tillämpningsområdet. Syftet med motåtgärderna är enligt de allmänna utgångspunkterna att uppmuntra de listade jurisdiktionerna till positiva förändringar genom att införa motåtgärder som avhåller från transaktioner med dessa jurisdiktioner.

I promemorian gjordes bedömningen att det vore mest ändamålsenligt att begränsa avdragsförbudet till att gälla för företag som befinner sig i en intressegemenskap eftersom risken för baserosion och vinstförflyttning är störst i dessa fall. *Förvaltningsrätten i Linköping*, *Skatteverket* och *SVCA* invänder dock mot ett sådant krav på intressegemenskap och föreslår att det tas bort bl.a. mot bakgrund av syftet med motåtgärden samt att det komplicerar tillämpningen av reglerna. Skatteverket påpekar att det gör det svårare att kontrollera avdragsförbudet särskilt eftersom gränsen är betydligt lägre än den koncerndefinition som finns i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Mot bakgrund av de tillämpnings- och kontrollsvårigheter som har förts fram av remissinstanserna gör regeringen bedömningen att det inte bör införas något krav på intressegemenskap. Avdragsförbudet ska således gälla företag såväl inom som utom en intressegemenskap.

I avsnitt 5.4 nedan lämnas ett förslag på ytterligare en motåtgärd med anledning av att bestämmelser i skatteavtal i vissa fall innebär att ett avdragsförbud för ränteutgifter inte kan tillämpas.

Även det nya avdragsförbudet bör placeras i 24 kap. IL, som behandlar räntor i inkomstslaget näringsverksamhet. I propositionen Nya skatte regler för företagssektorn (prop. 2017/18:245 s. 146) tas det upp att det finns flera regler om begränsning av ränteavdrag i 24 kap. IL. Av propositionen framgår bl.a. att det ligger i sakens natur att en prövning av en ränteutgift i första hand kommer att göras av gällande avdragsförbud, såsom exempelvis avdragsförbudet för ränteutgifter på vissa efterställda skulder (24 kap. 9 § IL). Det anges vidare att en bedömning därefter kommer att göras enligt den riktade avdragsbegränsningsregeln och sist enligt den generella avdragsbegränsningsregeln för negativa räntenetton. Detta innebär att avdrag för ränteutgifter på skulder till företag i en icke samarbetsvillig jurisdiktion rent turordningsmässigt ska nekas innan en prövning av en sådan ränteutgift ska göras enligt den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln.

Det bör användas en dynamisk hänvisning i lagen till EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner

Enligt de allmänna utgångspunkterna i avsnitt 5.1 ovan är det medlemsstaternas ansvar att säkerställa att de nationella motåtgärderna tillämpas i förhållande till nya listningar, respektive inte tillämpas vid avlistningar. Detta ska ske så snart det är möjligt med hänsyn till respektive motåtgärds innebörd samt till de nationella reglerna för genomförande (punkt 25). Som framgår av avsnitt 4 uppdateras EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner högst två gånger per år.

Mot denna bakgrund föreslås att det bör införas en bestämmelse som innebär att avdragsförbudet ska omfatta ränteutgifter som belöper sig på den tid då jurisdiktionen är upptagen i EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Ränteutgifter som belöper sig på tiden före eller efter det att jurisdiktionen är upptagen i förteckningen omfattas alltså inte.

I fråga om lämplig teknik för hänvisning till EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet gör regeringen följande bedömning. De föreslagna reglerna är beroende av vilka jurisdiktioner som finns på förteckningen. Om nya jurisdiktioner bedöms vara icke samarbetsvilliga under året kommer de att tas upp på förteckningen medan jurisdiktioner som har uppfyllt kriterierna för god förvaltning på skatteområdet kommer att tas bort. Dessa ändringar bör enligt regeringen få direkt genomslag och återspeglas i svensk rätt för att motåtgärden ska uppnå sitt syfte. I samband med en sådan ändring blir effekten att avseende de jurisdiktioner som tas bort från förteckningen gäller ränteavdragsförbudet inte längre. Vidare blir effekten att avdragsförbudet blir tillämpligt när det gäller en jurisdiktion som blir listad. Fördelen med en tillämpning av en s.k. statisk hänvisning är att en uppdatering av förteckningen i form av vilka jurisdiktioner som tillkommit eller tagits bort kommer att framgå direkt av en bilaga till lagtexten. Nackdelen är dock att en sådan uppdatering av lagtexten tar tid och att det därmed uppstår en fördröjning av när den uppdaterade förteckningen får genomslag i svensk rätt.

Vid tillämpning av en s.k. dynamisk hänvisning införs i stället en hänvisning till den aktuella förteckningen i lagtexten. En nackdel är att det inte uttryckligen framgår av lagtexten vilka de listade jurisdiktionerna är. Fördelen med en sådan metod är dock att lagstiftningen inte behöver uppdateras varje gång förteckningen förändras. På så sätt får ändringarna effekt direkt vid beslutet om uppdatering och den fördröjning som uppstår med en statisk hänvisning undviks. Av denna anledning har dynamiska hänvisningar också tillämpats allt oftare vid genomförande av EU-rättsakter i svensk rätt. Se t.ex. prop. 2015/16:160 s. 45 Miljöbalken och EU:s kemikalielagstiftning samt prop. 2019/20:74 s. 101 Genomförande av EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Den senare gällde just en dynamisk hänvisning till EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Detsamma gäller enligt 3 § första stycket 3 lagen (2020:548) om omställningsstöd (prop. 2019/20:181 s. 110).

Sveriges Advokatsamfund och *SVCA* har lämnat synpunkter på tillämpningen av den dynamiska hänvisningen och ifrågasätter om denna är förenlig med legalitetsprincipen. Regeringen delar inte remissinstansernas bedömning med hänsyn till vad som anförts ovan. Därutöver har även Högsta domstolen (HD) i sin praxis uttalat stöd för dynamiska hänvisningar t.ex. på miljöstraffrättens område och ansett sådana hänvisningar godtagbara och förenliga med legalitetsprincipen (NJA 2016 s. 680).

När det gäller lämplig teknik för hänvisning till EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet anser därför regeringen att övervägande skäl talar för en dynamisk hänvisning. Med en dynamisk hänvisning går det enligt regeringens bedömning att säkerställa att en ändring i EU:s förteckning får omedelbart genomslag när det gäller det föreslagna ränteavdragsförbudet. I detta sammanhang bör det även noteras att uppdateringar av EU:s förteckning inte innebär några materiella förändringar av kriterierna för listning utan kriterierna kvarstår oförändrade.

Mot denna bakgrund föreslår regeringen sammanfattningsvis att en dynamisk hänvisning införs i det föreslagna avdragsförbudet. Det innebär därmed att bedömningen av om avdragsförbudet är tillämpligt ska göras utifrån den förteckning som är gällande och offentliggjord genom publicering i EUT.

För att det ska bli tydligt bl.a. för de skattskyldiga vilka jurisdiktioner som står med på förteckningen, och därmed omfattas av det nya ränteavdragsförbudet gjordes bedömningen i promemorian att Skatteverket bör informera, t.ex. på myndighetens webbplats, om vilka jurisdiktioner som finns med på förteckningen. Sveriges advokatsamfund och SVCA anser att det i stället bör införas en skyldighet för Skatteverket att löpande tillhandahålla information om förändringar i förteckningen. Med hänsyn till att bedömningen av om avdragsförbudet är tillämpligt ska göras utifrån den förteckning som är gällande och offentliggjord genom publicering i EUT anser regeringen att det inte skulle vara lämpligt att införa en skyldighet för Skatteverket att publicera informationen. Det skulle i stället kunna medföra en osäkerhet kring vilken tidpunkt som ska gälla för tillämpningen av avdragsförbudet, dvs. om det är publicering i EUT eller

Skatteverkets publicering av informationen som ska gälla. Regeringen instämmer därför i promemorians bedömning.

Svenskt Näringsliv delar promemorians bedömning om att det bör införas en dynamisk hänvisning men efterfrågar i detta sammanhang att det införs en skälig tidsfrist innan avdragsförbudet blir tillämpligt gentemot jurisdiktioner som har lagts till på förteckningen. Syftet är att ge företag en reell möjlighet att hinna omstrukturera sina lån efter att rådet beslutat om upptagande av en ny jurisdiktion.

Regeringen anser inte att det är motiverat att införa en särskild tidsfrist för tillämpningen av avdragsförbudet av följande skäl. Som tidigare nämnts anser regeringen att det är viktigt att ändringarna i förteckningen får direkt genomslag och återspeglas i svensk rätt för att motåtgärden ska uppnå sitt syfte i enlighet med riktlinjerna. Syftet är att den listade jurisdiktionen så snart som möjligt ska få tillräckliga incitament att vidta åtgärder för att kunna avlistas. Om det införs en tidsfrist skulle detta kunna riskera att motverka syftet med att införa en motåtgärd i form av ett avdragsförbud. Som framgår av avsnitt 4 övervakar dessutom uppförandekodgruppen löpande alla jurisdiktioner som gjort åtaganden att genomföra åtgärder för att leva upp till principerna om god förvaltning i skattefrågor, för att säkerställa att de fullföljer sina åtaganden inom angivna tidsgränser. Sammanställningen (lägesrapporten) över de jurisdiktioner som gjort åtaganden uppdateras i likhet med EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner högst två gånger per år och offentliggörs även vid samma tidpunkter som uppdateringen av EU-förteckningen. Det innebär att det finns tillgänglig information som gör det möjligt för företagen att följa utvecklingen för jurisdiktioner som gjort åtaganden att åtgärda problem och förbereda sig på att en jurisdiktion i ett senare skede kan komma att tas upp på förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner.

Lagförslag

Förslaget föranleder att två nya paragrafer, 24 kap. 15 a och 15 b §§, införs i IL.

5.4 Hur bör motåtgärden inom ramen för CFC-reglerna utformas?

Regeringens förslag: Bilaga 39 a till inkomstskattelagen ändras så att Trinidad och Tobago utesluts från tillämpningsområdet för kompletteringsregeln i 39 a kap. 7 § samma lag.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *SVCA* pekar på punkt 9 i riktlinjerna, vilken anger att motåtgärder inte har avsedd effekt om beskattningen blir densamma oavsett om en jurisdiktion är listad eller inte. *SVCA* anser att det är tveksamt om kravet är uppfyllt när det gäller förslaget avseende Trinidad och Tobago, eftersom ett stort antal andra jurisdiktioner (däribland EU-medlemsstater) behandlas på samma sätt i bilaga 39 a och att behandlingen av Trinidad och Tobago inte uttryckligen hänger ihop med dess listning

som icke samarbetsvillig jurisdiktion. SVCA anser att en annan utformning av lagstiftningen kan övervägas för att uppfylla de krav som ställs i riktlinjerna.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt 5.3 föreslås ett avdragsförbud för ränteutgifter avseende en skuld till ett företag som hör hemma i en jurisdiktion som bedömts vara icke samarbetsvillig. Bestämmelser i skatteavtal kan dock i vissa fall innebära att avdragsförbudet för ränteutgifter inte kan tillämpas. Som framgår av avsnitt 5.2 bör det därför införas en kompletterande motåtgärd som säkerställer tillämpning av CFC-reglerna i vissa fall mot de jurisdiktioner som vid tidpunkten för promemorian och lagrådsremissen var upptagna på EU:s förteckning (se avsnitt 4.1.). Sverige har ett skatteavtal med en av dessa jurisdiktioner, Trinidad och Tobago. Mot denna bakgrund bör det därför införas en kompletterande motåtgärd inom ramen för CFC-reglerna i fråga om Trinidad och Tobago. Det finns inte utrymme att i detta lagstiftningsärendet ta hänsyn till den uppdatering av EU:s förteckning som ägde rum den 6 oktober 2020 (se avsnitt 4.1.).

Enligt riktlinjerna ska motåtgärder i form av CFC-regler omfatta inkomst hos ett bolag eller ett fast driftställe i en listad jurisdiktion. Denna motåtgärd kan enligt riktlinjerna tillämpas i överensstämmelse med CFC-reglerna i artiklarna 7 och 8 i rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion (direktivet mot skatteundandraganden) (punkt 17). Reglerna ska i sådant fall anpassas så att listade jurisdiktioner ges incitament att anpassa sina regelverk till kriterierna avseende EU-förteckningen (punkt 18). Detta anses uppfyllt om åtgärden tillämpas mot en listad jurisdiktion och upphävs när jurisdiktionen avlistas, samtidigt som riktlinjerna tillåter att en jurisdiktion kvarstår på en nationell lista i den aktuella medlemsstaten (punkt 14). Regeringen anser därför att förslaget uppfyller de krav som uppställs i riktlinjerna.

CFC-reglerna i 39 a kap. IL innebär att en delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster kan beskattas löpande för sin andel av det överskott som uppkommer hos den utländska juridiska personen, oavsett om beloppet tas ut ur den utländska juridiska personen. I en huvudregel i 5 § anges när en nettoinkomst hos en utländsk juridisk person ska anses lågbeskattad. En kompletterande regel i 7 § (kompletteringsregeln) anger att en inkomst hos en utländsk juridisk person inte ska anses lågbeskattad om den uppbärs av en utländsk juridisk person som hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat eller annan jurisdiktion som anges i en särskild lista i en bilaga till IL (bilaga 39 a till IL, den s.k. vita listan), och som inte omfattas av i listan angivna undantag. Sådant undantag görs avseende all inkomst i fråga om vissa jurisdiktioner.

Det förekommer även partiella undantag från kompletteringsregeln. Dessa partiella undantag innebär att viss inkomst på grund av beskattningen i de aktuella staterna inte omfattas av kompletteringsregeln. Till exempel görs i vissa fall undantag för inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royaltymbetalningar och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där. För inkomst som omfattas av kompletteringsregeln ska CFC-beskattnings inte ske.

Trinidad och Tobago omfattas delvis av kompletteringsregeln i 7 §. En motåtgärd enligt riktlinjerna kan uppnås genom att helt undanta inkomst i Trinidad och Tobago från kompletteringsregelns tillämpningsområde. Detta bör ske genom en ändring i bilaga 39 a till IL som innebär att en prövning enligt huvudregeln i 5 § ska ske när det gäller Trinidad och Tobago.

Lagförslag

Förslaget föranleder en ändring i bilaga 39 a till IL.

6 Anskaffningsvärde vid beskattningsinträde

6.1 Bakgrund och gällande rätt

I 20 a kap. IL finns regler om anskaffningsvärde och anskaffningsutgift för tillgångar vid beskattningsinträde i inkomstslaget näringsverksamhet. Skälet till införandet av bestämmelserna var att en ökad förekomst av gränsöverskridande etableringar gjort det angeläget att reglera hur anskaffningsvärde och anskaffningsutgift ska beräknas för tillgångar och förpliktelser vid beskattningsinträde (se prop. 2002/03:96 s. 153). I förarbetena till 20 a kap. IL övervägdes olika metoder för hur denna värdering ska ske. Att värdera tillgångar till marknadsvärde vid beskattningsinträde ansågs inte lämpligt, bl.a. med hänsyn till de värderingstvister som kunde förväntas uppstå mellan myndigheter och enskilda (se prop. 2002/03:96 s. 155). I stället infördes särskilda regler med innebörd att en tillgångs skattemässiga värde vid beskattningsinträde som huvudregel ska beräknas utifrån anskaffningsutgiften. Den valda lösningen skiljer sig åt för olika slag av tillgångar på så vis att olika schabloniserade justeringar görs av den ursprungliga anskaffningsutgiften. I fråga om lager, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska tillgången enligt 20 a kap. 3 § första stycket IL anses anskaffad för det lägsta av anskaffningsvärdet och det verkliga värdet. Avseende termen verkligt värde angavs vid bestämmelsens införande att detta bör bestämmas genom de definitioner som framgår av 17 kap. 2 § IL. Enligt då gällande lydelse av 17 kap. 2 § IL framgår att med verkligt värde avses detsamma som i 4 kap. 9 § årsredovisningslagen (1995:1554), förkortad ÅRL. Enligt då gällande lydelse av 4 kap. 9 § ÅRL (SFS 1999:1112) framgår att med verkligt värde avses försäljningsvärdet efter avdrag för beräknad försäljningskostnad.

Efter ändringar i ÅRL som trädde i kraft den 1 januari 2004 (SFS 2003:774) används termen nettoförsäljningsvärde för att definiera försäljningsvärdet efter avdrag för beräknad försäljningskostnad (4 kap. 9 § ÅRL). Syftet med ändringen var att reservera termen verkligt värde för finansiella instrument (prop. 2002/03:121 s. 43). Med termen verkligt värde avses numera i stället marknadsvärde (4 kap. 14 a § ÅRL). Genom följdändringar som trädde i kraft samma dag ersattes termen verkligt värde

av nettoförsäljningsvärde i ett flertal lagrum i IL, bl.a. 17 kap. 2 § första stycket och 3 § första stycket. Ingen följdändring gjordes dock i 20 a kap. 3 § första stycket IL. Ändringarna i IL motiverades uttryckligen med att det som tidigare kallades verkligt värde nu benämndes nettoförsäljningsvärde (se prop. 2003/04:28 s. 28).

I 20 a kap. 3 § lades den 1 januari 2017 ett andra och tredje stycke till med syfte att särskilt reglera anskaffningsvärdet vid beskattningsinträde, i samband med fusion eller fission, för vissa finansiella instrument. Här har verkligt värde valts i den nu aktuella betydelsen (se prop. 2016/17:7 s. 15). När det andra och tredje stycket infördes gjordes inte någon översyn av första stycket (prop. 2016/17:7 s. 25).

Eftersom termen verkligt värde fortfarande används i IL innehåller 17 kap. 2 § andra stycket IL fortsatt en hänvisning till ÅRL för definitionen av verkligt värde (4 kap. 14 a § ÅRL). Då ingen ändring skett i 20 a kap. 3 § första stycket IL gäller fortfarande att som anskaffningsvärde för lagertillgångar m.m. ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och det verkliga värdet.

Skatteverket har i en hemställan om lagändringar den 29 september 2014 (Fi2014/3288) begärt att verkligt värde i 20 a kap. 3 § första stycket IL ersätts av nettoförsäljningsvärde. I hemställan har vidare begärts att en ny bestämmelse, 42 kap. 11 a §, införs i IL i syfte att ändra klassificeringen av löpande avkastning från vissa finansiella instrument.

6.2 Ändrade regler för anskaffningsvärde vid beskattningsinträde

Regeringens förslag: Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar anses det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet vid beskattningsinträdet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inte särskilt berört förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Värdet som ska anses som anskaffningsvärde utgör tillgångens skattemässiga värde och tjänar som underlag för avdrag som kan komma att medges vid värdenedgång, försäljning m.m. som sker efter beskattningsinträdet. Nettoförsäljningsvärdet räknas i praktiken ut genom att sådana kostnader som är direkt hänförliga till försäljningstransaktionen dras av ifrån marknadsvärdet. För vissa lagertillgångar kan skillnaden mellan nettoförsäljningsvärdet och marknadsvärdet därmed vara förhållandevis stor.

När bestämmelserna om beskattningsinträde infördes utformades de så att det skattemässiga värdet schablonmässigt skulle bli detsamma som det med rimliga antaganden skulle ha kunnat vara om tillgången anskaffats i och därefter ingått i en näringsverksamhet som beskattas i Sverige (prop. 2002/03:96 s. 153). För att uppnå detta bör samma värde användas i 20 a kap. 3 § första stycket IL som i huvudregeln för lager i 17 kap. 3 § IL, vilket var avsikten vid införandet av 20 a kap. Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar

bör därför anses det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet vid beskattningsinträdet.

I 20 a kap. 3 § andra och tredje styckena IL behandlas speciella situationer avseende anskaffningsvärde för finansiella instrument när beskattningsinträdet sker genom fusion eller fission. Det saknas därmed anledning att ändra dessa bestämmelser.

Det saknas anledning att gå vidare med Skatteverkets förslag att införa en ny bestämmelse i 42 kap. IL.

Lagförslag

Förslaget föranleder en ändring i 20 a kap. 3 § första stycket IL.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2021.

Ändringarna i inkomstskattelagen tillämpas första gången för beskattningsår, eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2020.

Den nya lydelsen i bilaga 39 a till inkomstskattelagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inte särskilt berört förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt riktlinjerna om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner ska medlemsstaterna tillämpa motåtgärderna fr.o.m. den 1 januari 2021. Ändringarna i reglerna om anskaffningsvärde vid beskattningsinträde bör träda i kraft så snart som möjligt.

De nya bestämmelserna föreslås därför träda i kraft den 1 januari 2021. De nya bestämmelserna i inkomstskattelagen ska tillämpas första gången för beskattningsår, eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2020. Bestämmelserna i bilaga 39 a till inkomstskattelagen i den nya lydelsen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

Ändringen av rättelsekaraktär i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt bör ha samma ikraftträdandetidpunkt som övriga bestämmelser, dvs. den 1 januari 2021.

8 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i de aktuella lagstiftningsärendena och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Regelrådet saknar möjlighet att behandla ärendet och avstår därför från att yttra sig.

8.1.1 Syfte och alternativa lösningar

Förslaget är föranlett av Ekofinrådets riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Det övergripande syftet är därmed att fullgöra ett åliggande som följer av Sveriges medlemskap i EU. Syftet med riktlinjerna är att uppmuntra de jurisdiktioner som omfattas av EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner att uppfylla och följa relevanta internationella standarder men även granskningskriterierna för arbetet i uppförandekodgruppen för företagsbeskattning. Målet är att de listade jurisdiktionerna ska kunna tas bort från förteckningen när kraven är uppfyllda.

Den föreslagna lösningen bedöms ligga i linje med Ekofinrådets riktlinjer samtidigt som den utformats på ett sätt som minimerar påverkan på personer som inte ska omfattas av motåtgärderna. Den bedöms således vara såväl effektiv som proportionerlig. I avsnitt 5.2 görs överväganden avseende övriga materiella åtgärder som framgår av Ekofinrådets antagna riktlinjer. Om Ekofinrådets riktlinjer inte följs skulle Sverige inte uppfylla sina åtaganden i EU. Förslaget påverkar inte skatteutgiftsredovisningen.

Tidpunkten för ikraftträdandet föranleder inte att särskild hänsyn behöver tas till berörda, exempelvis i fråga om informationsinsatser.

8.1.2 Offentligfinansiell effekt

Syftet med förslaget är att ge icke samarbetsvilliga jurisdiktioner incitament att följa internationella standarder och kriterier med målet att jurisdiktionerna ska kunna tas bort från förteckningen. Medlet för detta är att inte tillåta avdrag för ränteutgifter som hänför sig till lån från företag som hör hemma i dessa jurisdiktioner. Dessutom föreslås att inkomster i bolag i Trinidad och Tobago omfattas av den s.k. huvudregeln vid tillämpningen av CFC-reglerna. Det innebär att sådan inkomst kommer att beskattas i Sverige om den är lågbeskattad enligt CFC-reglerna och övriga förutsättningar för reglernas tillämpning är uppfyllda.

Det långsiktiga syftet med förslaget är således att minska utrymmet för skadlig skattekonkurrens, vilket i förlängningen bidrar till en stabilare skattebas som löper mindre risk att urholkas långsiktigt. Detta är något som bedöms inte kunna uttryckas i termer av offentligfinansiella effekter.

I ett kortsiktigt perspektiv medför förslaget att avdrag inte får göras för vissa ränteutgifter. Förslaget kan även medföra att vissa inkomster i Trinidad och Tobago beskattas i Sverige i enlighet med CFC-reglerna. Åtgärderna medför därför i princip att bolagsskatteintäkterna ökar, med en direkt offentligfinansiell effekt som följd. När det gäller räntor på interna lån och CFC-beskattning av inkomster i Trinidad och Tobago är dock bedömningen att den direkta offentligfinansiella effekten är av begränsad storlek. Denna bedömning bygger på uppgifter som visar att det är ett litet antal företag i de aktuella jurisdiktionerna som har ett svenskt bolag som ägare eller som äger ett svenskt företag. När det gäller räntor på externa lån saknas underlag som visar omfattningen. Av osäkerhetsskäl och för att

inte överskatta eventuella ökade skatteintäkter sätts därför den offentlig-finansiella effekten till noll.

8.1.3 Effekter för företag

Antalet berörda företag

De företag som berörs av förslaget är dels företag som har ränteutgifter avseende ett internt lån från ett moder- eller dotterföretag som hör hemma i de jurisdiktioner som har bedömts vara icke-samarbetsvilliga, dels företag som har ränteutgifter avseende ett externt lån från ett företag som hör hemma i dessa jurisdiktioner. Det kan även finnas personer som berörs av de föreslagna ändringarna av CFC-reglerna rörande Trinidad och Tobago.

Vid tidpunkten för promemorian och lagrådsremissen var Amerikanska Jungfruöarna, Amerikanska Samoa, Caymanöarna, Fiji, Guam, Oman, Palau, Panama, Samoa, Seychellerna, Trinidad och Tobago och Vanuatu upptagna på EU-förteckningen. Den 6 oktober 2020 fattade Ekofinrådet beslut om att uppdatera förteckningen vilket innebär att Caymanöarna och Oman togs bort från förteckningen och att Anguilla och Barbados togs upp (se avsnitt 4.1.). Den uppdaterade förteckningen återspeglas i tabellen nedan.

När det gäller interna lån berörs ett litet antal företag. Enligt uppgifter i SCB:s koncernregister fanns år 2016 98 svenska bolag med antingen ett dotterföretag eller moderföretag registrerat i någon av jurisdiktionerna upptagna i förteckningen före ändringen den 6 oktober 2020. Efter ändringen uppgår antalet bolag till 47. Den föreslagna ändringen av CFC-reglerna berör endast något enstaka svenskt bolag. Det saknas uppgifter om eventuella fysiska personer som är delägare i företag i Trinidad och Tobago. Även när det gäller externa lån saknas uppgifter som visar omfattningen på lån från företag i de jurisdiktioner som omfattas. Det är därmed inte möjligt att göra en uppskattning av hur många juridiska och fysiska personer som berörs av förslaget i dessa avseenden.

Antal svenska företag med dotterföretag eller moderföretag i någon av de listade jurisdiktionerna

Jurisdiktion	Antal företag med:	
	dotterföretag i jurisdiktion	moderföretag i jurisdiktion
Panama	20	11
Övriga jurisdiktioner	13	3

Källa: SCB, Koncernregistret 2016

Någon ytterligare kategorisering av berörda företag, exempelvis efter storlek och bransch, är inte lämplig att göra eftersom det lilla antalet gör att risken är stor att enskilda företags identitet röjs.

Samtliga berörda företag ingår i koncerner. Bedömningen av om särskild hänsyn behöver tas till små företag bör därför göras på koncernnivå.

Bedömningen är att ingen av de berörda koncernerna är av sådan storlek att den behöver beaktas särskilt vid reglernas utformning. Prop. 2020/21:26

Administrativa kostnader

De administrativa kostnaderna för att följa de föreslagna reglerna bedöms vara små för de flesta företag.

När det gäller ränteutgifter som hänför sig till interna lån finns redan regler som begränsar avdragsrätten. De föreslagna reglerna bedöms därför endast marginellt medföra att ytterligare tid behöver läggas på hanteringen av ränteavdragsbegränsningsreglerna.

När det gäller ränteutgifter som hänför sig till externa lån är informationen om hur vanligt det är med sådana lån och hur de ser ut knapphändig. I den mån sådana lån förekommer är det dock troligt att den tillkommande administrativa hanteringen ser olika ut mellan företagen. Hanteringen varierar beroende på vad det rör sig om för slags lån eller kredit och hur lånevillkoren ser ut.

Förslaget om ändring av CFC-reglerna i fråga om Trinidad och Tobago kan medföra en ökad administrativ börda för personer som är delägare i företag som hör hemma där. Bedömningen är att det rör sig om ett mycket litet antal personer.

De genomsnittliga kostnaderna för att hantera de ändrade reglerna är svåra att uppskatta. Merkostnaderna för att hantera det föreslagna ränteavdragsförbudet bedöms vara små, såväl när det gäller initiala som löpande kostnader. Hantering av CFC-regler medför i regel en större tidsåtgång.

En mycket osäker uppskattning är att den tid som behöver användas för att informera sig om reglerna och göra en analys av hur de bör tillämpas uppgår till en timme för personer som berörs av ränteavdragsförbudet och till mellan en och fem timmar för personer som berörs av CFC-reglerna. Den tid som sedan behöver användas för att löpande följa reglerna antas vara densamma som den tid som lades initialt.

Den genomsnittliga löpande timkostnaden beräknas i enlighet med Tillväxtverkets rekommendationer.³ Bedömningen är att en jurist eller kvalificerad ekonom utför de uppgifter som resulterar i de löpande kostnaderna. Den genomsnittliga månadslönen för en affärs- och företagsjurist uppgår enligt SCB:s statistik över genomsnittlig månadslön 2017 till 56 100 kronor. Enligt Tillväxtverket ska den genomsnittliga månadslönen multipliceras med schablonvärdet 1,84 som inkluderar semesterersättning, arbetsgivaravgifter och en overheadkostnad.

Utifrån antagandena ovan uppskattas såväl de initiala som de löpande genomsnittliga kostnaderna per företag för att hantera de föreslagna reglerna om ränteavdragsförbud till 600 kronor ($56\ 100 \times 1,84 / 160 \approx 600$). På motsvarande sätt uppskattas de initiala och löpande kostnaderna för att hantera föreslagna ändringar av CFC-reglerna till mellan 600 kronor ($56\ 100 \times 1,84 / 160 \approx 600$) och 3 200 kronor ($56\ 100 \times 1,84 \times 5 / 160 \approx 3200$).

³ Tillväxtverket, Ekonomiska effekter av nya regler-Så beräknar du företagens kostnader.

Någon uppskattning av de totala administrativa kostnaderna är inte möjlig att göra eftersom uppgifter om det totala antalet berörda saknas.

Konkurrens

Förslaget bidrar till att utrymmet att få en lägre skattekostnad genom transaktioner till listade jurisdiktioner blir mindre. De direkta effekterna för de företag som utnyttjar detta utrymme är ökade skattekostnader och en ökad administrativ börda. Dessa kostnader ska betraktas som ett medel för det som eftersträvas, dvs. att på sikt skapa en stabilare skattebas.

Även ur ett konkurrensperspektiv bör dessa kostnader betraktas som ett medel. De ökade kostnaderna motsvarar skillnaden i skattekostnader mellan företag som utnyttjar utrymmet att få ner skattekostnaden genom transaktioner till listade jurisdiktioner och företag som inte gör det, men i övrigt är jämförbara. Med andra ord så medför ett minskat utrymme att flytta vinster att det blir svårare att uppnå konkurrensfördelar genom en lägre beskattning. Därmed uppstår en indirekt positiv effekt för företag som i stället för att lägga resurser på skatteplanering försöker konkurrera genom att utveckla sin verksamhet, exempelvis med förbättrade produkter eller effektivare produktion.

8.1.4 Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget medför att Skatteverket kommer att behöva uppdatera informationsmaterial. Några särskilda informationsinsatser bedöms inte vara nödvändiga, utöver att förslaget innebär ett behov av information om uppdateringar av EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner. Reglerna har ett avhållande syfte och bedömningen är att de inte kommer att tillämpas i någon större omfattning. Tillkommande kostnader för Skatteverket är små och kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget bedöms inte medföra att antalet mål i de allmänna förvaltningsdomstolarna kommer att påverkas.

8.1.5 Effekter för den ekonomiska jämställdheten

Det övergripande målet för regeringens jämställdhetspolitik är att kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sitt eget liv. Utifrån det övergripande målet arbetar regeringen efter sex delmål. Det andra jämställdhetspolitiska delmålet är ekonomisk jämställdhet. Kvinnor och män ska ha samma möjligheter och villkor i fråga om betalt arbete som ger ekonomisk jämställdhet livet ut.

Förslaget om motåtgärder mot icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner riktar sig mot företag som har ett lån från företag i ett antal uppräknade jurisdiktioner. Förslaget kan även beröra personer som direkt eller indirekt äger ett företag i Trinidad och Tobago. Ett långsiktigt syfte med åtgärderna är att skapa incitament för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner att uppfylla relevanta internationella standarder.

Fysiska personer kan beröras av förslaget både direkt och indirekt. De fysiska personer som berörs direkt är sådana som äger ett företag i Trinidad och Tobago och som därmed kommer att omfattas av den ändring av CFC-reglerna som föreslås. Fysiska personer berörs indirekt i egenskap av ägare till företag som berörs av förslaget.

Det saknas information om fysiska personer som äger företag i Trinidad och Tobago. Därmed är det inte möjligt att bedöma hur förslaget påverkar kvinnor respektive män i egenskap av ägare till företag. När det gäller indirekt påverkan så uppstår den till den del som företagets värde påverkas av förslagen.

Bedömningen är att företagets värde påverkas marginellt. Till detta ska läggas att det är en mycket liten andel av alla företag som direkt kommer att beröras av förslaget. Därmed är också eventuell påverkan på kvinnors respektive mäns ekonomiska förutsättningar i egenskap av ägare till berörda företag marginell. När det gäller reglernas syfte så medför de ett bidrag till att skattebasen för företagsbeskattning blir långsiktigt mer stabil. Detta gynnar alla som tar del av de samhällsfunktioner som finansieras genom skatter. Långsiktigt innebär det att kvinnor och män som grupper betraktat gynnas i motsvarande proportion som de utnyttjar de skattefinansierade samhällsfunktionerna.

8.1.6 Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget om avdragsförbud för ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner bedöms vara förenligt med EU-rätten. Detsamma gäller ändringen i bilaga 39 a IL.

8.1.7 Övriga effekter

Förslaget medför inte några konsekvenser för miljön, sysselsättningen eller inkomstfördelningen.

8.2 Anskaffningsvärde vid beskattningsinträde

8.2.1 Syfte och alternativa lösningar

Syftet med förslaget är att den ändrade innebörden av termen verkligt värde som genomfördes i ÅRL utan följdändring i IL ska följas upp med en följdändring så att bestämmelsen i 20 a kap. 3 § första stycket IL får samma innebörd som före ändringen i ÅRL. Någon alternativ lösning som uppnår syftet är inte aktuell. Om förslaget inte genomförs kvarstår bestämmelsens oavsiktliga lydelse. Tidpunkten för ikraftträdandet föranleder inte att särskild hänsyn behöver tas till berörda, exempelvis i fråga om informationsinsatser.

8.2.2 Offentligfinansiell effekt

Bedömningen är att den offentligfinansiella effekten är försumbar. Enligt uppgifter från Skatteverket är beskattningsinträden sällan förekommande.

Prop. 2020/21:26 Mot bakgrund av detta och att bestämmelsen enbart tillämpas när den aktuella tillgångens verkliga värde är lägre än dess anskaffningsvärde görs bedömningen att förslaget kommer att få betydelse i mycket få fall. Det går dock inte att utesluta att det potentiellt kan förekomma beskattningsinträden där tillgångar med stora värden innefattas. Sådana beskattningsinträden bedöms dock ske med så låg och oregelbunden frekvens att det inte är meningsfullt att försöka beräkna ett årligt genomsnitt för en tidsperiod som omfattar många år. Därtill tillkommer en osäkerhet som följer inte bara av att förslaget endast får betydelse om verkligt värde är lägre än anskaffningsvärdet, utan även att avyttringen av den aktuella tillgången ska vara förenad med en försäljningskostnad av betydelse. Mot bakgrund av detta bedöms att den offentligfinansiella effekten av förslaget är försumbar.

8.2.3 Effekter för företagen

Förslaget bedöms beröra mycket få företag. För de företag som berörs kommer förslaget i normalfallet att medföra en liten eller ingen kostnadsökning. Förslaget har därmed en mycket liten effekt på den samlade administrativa bördan för företag.

När det gäller vilka kategorier företag som kan komma att beröras saknas underlag för en bedömning. Anledningen till detta är att beskattningsinträden sällan förekommer och att de speciella omständigheter som måste föreligga, för att ett företag ska påverkas av förslaget, inte är synliga i något register eller någon annan informationskälla.

8.2.4 Effekter för jämställdheten

Det övergripande målet för regeringens jämställdhetspolitik är att kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sitt eget liv. Utifrån det övergripande målet arbetar regeringen efter sex delmål. Det andra jämställdhetspolitiska delmålet är ekonomisk jämställdhet. Kvinnor och män ska ha samma möjligheter och villkor i fråga om betalt arbete som ger ekonomisk jämställdhet livet ut.

De som ur ett tillämpningsperspektiv direkt berörs av förslaget är företag. Det betyder att regeltillämpningen inte direkt berör fysiska personer. Fysiska personer kan däremot beröras indirekt i egenskap av delägare i sådana företag. Bedömningen är dock att förslagets påverkan på företagen inte är märkbar. Därmed är också eventuell påverkan på kvinnors respektive mäns ekonomiska förutsättningar inte märkbar.

8.2.5 Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser för Skatteverket eller de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten.

8.2.7 Övriga effekter

Förslaget bedöms inte medföra några effekter för enskilda personer, offentlig sektor, miljön, sysselsättningen eller inkomstfördelningen.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

20 a kap.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om anskaffningsvärde och anskaffningsutgift för lager m.m. vid beskattningsinträde.

I paragrafens första stycke finns huvudregeln för att bestämma anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar vid beskattningsinträde.

Ändringen innebär att verkligt värde ersätts av nettoförsäljningsvärde. Anskaffningsvärdet vid beskattningsinträdet ska således beräknas som det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet vid beskattningsinträdet som de definieras i 17 kap. 2 §. Med nettoförsäljningsvärde avses därmed försäljningsvärdet vid beskattningsinträdet med avdrag för beräknad försäljningskostnad.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.2.

24 kap.

1 §

Av 16 kap. 1 § framgår att ränteutgifter ska dras av som kostnad även om de inte är utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster. I 24 kap. finns dock bestämmelser som innebär att avdragsrätten för ränteutgifter begränsas. Paragrafen innehåller hänvisningar till dessa bestämmelser.

Ändringen i paragrafens *första stycke* innebär att det görs en hänvisning till de nya bestämmelserna i 15 a och 15 b §§ om avdragsförbud för ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.3.

15 a §

Paragrafen är ny och innehåller en bestämmelse om vad som avses med företag vid tillämpning av avdragsförbudet för ränteutgifter i 15 b §. Med ”företag” avses juridiska personer och svenska handelsbolag. Vad som sägs om svenska handelsbolag gäller också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (5 kap. 2 § andra stycket).

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.3.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om avdragsförbud för ränteutgifter avseende skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner.

Av *första stycket* framgår att ett företag inte får dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag som hör hemma i en stat eller jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen (EU) som av medlemsstaterna gemensamt har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet. Rådet har antagit en förteckning över icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner på skatteområdet genom beslut den 5 december 2017 (EUT 2017/C 438/04). Med uttrycket ”av medlemsstaterna gemensamt har bedömts” avses således att beslut om vilka jurisdiktioner som ska föras upp på förteckningen fattas av rådet. Efter beslutet den 5 december 2017 har förteckningen reviderats av rådet och från och med 2020 uppdateras den högst två gånger per år. Publiceringen av reviderade förteckningar görs i Europeiska unionens officiella tidning (EUT) och på uppförandekodgruppen för företagsbeskattnings hemsida. Se t.ex. EUT 2020/C 64/03, bilaga I.

Bestämmelsen ska ge icke samarbetsvilliga jurisdiktioner incitament att följa internationella standarder och kriterier med målet att jurisdiktionerna ska kunna tas bort från förteckningen. Bestämmelsen omfattar därför räntebetalningar hänförliga både till interna och externa lån och gäller skulder till företag som hör hemma i en icke samarbetsvillig jurisdiktion som uppfyller definitionen av företag i 15 a §.

Bedömningen av om en ränteutgift är avdragsgill eller inte ska göras utifrån en förteckning som är gällande och offentliggjord i EUT. Hänvisning till EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner på skatteområdet avser förteckningarna i deras vid varje tidpunkt gällande lydelse, en s.k. dynamisk hänvisning.

Uttrycket ”hör hemma” kräver inte att det ska prövas om skattskyldighet föreligger utan uttrycket omfattar även företag som inte är skattskyldiga någonstans. En sådan situation kan t.ex. uppkomma i förhållande till en icke samarbetsvillig jurisdiktion som inte har något skattesystem och som därmed inte heller har ett behov av att klassificera ett företag som hemmahörande där.

Av *andra stycket* framgår att avdragsförbudet bara gäller sådana ränteutgifter som belöper sig på den tid då staten eller jurisdiktionen är upptagen i förteckningen. Det innebär att ränteutgifter som belöper sig på tiden före en jurisdiktion är upptagen i förteckningen inte omfattas av det föreslagna avdragsförbudet. Detsamma gäller ränteutgifter som belöper sig på tiden efter det att en jurisdiktion har tagits bort från förteckningen.

När det gäller turordningen vid prövningen av om en ränteutgift får dras av eller inte, ska i första hand avdragsförbudet för ränteutgifter avseende skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och andra avdragsförbud beaktas. Därefter ska en prövning göras enligt andra ränteavdragsbegränsningsregler. När det gäller dessa regler ska den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln i 18 § tillämpas före den generella ränteavdragsbegränsningsregeln i 24 §.

Vid tillämpning av avdragsförbudet för ränteutgifter avseende skulder till företag i vissa icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner gäller definitionen av ränteutgifter i 24 kap. 2 §.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.3.

Bilaga 39 a

Bilagan ändras så att Trinidad och Tobago inte längre delvis undantas från kompletteringsregeln i 39 a kap. 7 §. Genom att inkomst i Trinidad och Tobago helt undantas från kompletteringsregelns tillämpningsområde ska i stället en prövning enligt huvudregeln i 5 § ske när det gäller Trinidad och Tobago.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.4.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2021.

Av *andra punkten* framgår att lagen tillämpas första gången för beskattningsår, eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2020.

Av *tredje punkten* framgår att bestämmelserna i bilaga 39 a i den nya lydelsen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

1 kap.

5 §

Ändringen i paragrafen är av rättelsekaraktär och en följd av att 24 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, omnumrerats (SFS 2018:1206, prop. 2017/18:245). Ändringen innebär att det i 5 § hänvisas till bestämmelsen i 24 kap. 34 § andra stycket IL.

Council of the
European Union

Brussels, 25 November 2019
(OR. en)

14114/19

FISC 444
ECOFIN 1005

REPORT

From: General Secretariat of the Council

To: Permanent Representatives Committee/Council

Subject: Code of Conduct Group (Business Taxation)

- Report to the Council
- = Endorsement

I. BACKGROUND

1. On 1 December 1997, the Council and the Representatives of the Governments of the Member States, meeting within the Council, adopted a resolution on a Code of Conduct for business taxation. This resolution provides for the establishment of a Group within the framework of the Council to assess tax measures that may fall within the Code, which was established on 9 March 1998 (doc. 6619/98). It also provides that the Group "*will report regularly on the measures assessed*" and that "*these reports will be forwarded to the Council for deliberation and, if the Council so decides, published*" (paragraph H).
2. In its conclusions of 8 December 2015 (doc. 15148/15), the Council expressed the wish to improve the visibility of the work of the Code of Conduct Group (hereafter "COCG" or "Group") and agreed "*that its results, in particular its 6-monthly reports, are systematically made available to the public*" (paragraph 16).

3. In its conclusions of 8 March 2016 (doc. 6900/16), the Council furthermore called "*for having more substantial 6-monthly Group reports to ECOFIN, reflecting the main elements and views, which were discussed under specific items and reporting also on the monitoring concerning (non-) compliance with agreed guidance*" (paragraph 16).
4. This report from the COCG encompasses the work of the Group in the second half of 2019 under the Finnish Presidency of the Council.

II. GENERAL ASPECTS

5. The COCG met four times during the Finnish Presidency of the Council: on 10 July, 13 September, 24 October and 14 November 2019. Furthermore, the Chair hosted an informal meeting of the Code of Conduct Group in Varna, Bulgaria, on 1st October 2019.
6. The COCG subgroup on internal issues met on 5 July, 4 September and 16 October 2019, whilst the subgroup on external issues met on 5 July, 4 September, 16 October and 4 November 2019.
7. At the COCG meeting of 10 July 2019, Ms. Anu Rajamäki (Finland) and Ms. Ana Marija Holzer Werft (Croatia) were confirmed respectively as the first and the second Vice-Chairs for the period up to the end of the Finnish Presidency.
8. At the same meeting, in line with its new work package, the Group approved a work programme until the end of the Finnish Presidency: see doc. 11160/2019.

III. STANDSTILL AND ROLLBACK REVIEW PROCESSES

9. A new call for standstill and rollback notifications of new preferential tax measures enacted by end 2019 was launched mid November 2019.

1. Standstill review process

10. The following decisions were reached by the Group:

- Malta's patent box (MT015) is not harmful¹: see agreed description and final assessment in ADD 1 to the present report.
- Poland's notional interest deduction regime (PL011) is not harmful but its economic effects should be monitored. Poland furthermore indicated that targeted anti-abuse provisions would be introduced. See agreed description and final assessment in ADD 2 to the present report.
- Poland's Investment Zone regime (PL013) is harmful in respect of the preferential treatment of income of entities in the service sector: see agreed description and final assessment in ADD 3 to the present report.

11. The COCG meeting of 14 November 2019 furthermore reviewed the state of play concerning the changes to Cyprus' notional interest deduction regime (CY020). The Group was informed that the draft legislative amendments have been approved by the Cyprus government, submitted to its national parliament for adoption by end 2019 and will enter into force on 1st January 2020.

12. The standstill review of Romania's profit tax exemption for companies with innovation and R&D activities (RO008) was kept on hold until the relevant national legislation is adopted: this regime is currently not applied because the subsequent administrative acts have so far not been adopted.

¹ As in the case of almost all assessments regarding criteria 1b and 2b (assessment "?"), this is based on currently available information on statistics and the COCG reserves the possibility of reaching a potentially different outcome of a future assessment based on more complete information.

2. Rollback review process

13. At its meeting of 14 November 2019, the Group reviewed the state of play concerning the rollback of Lithuania's holding company regime (LT008). The Group was informed that the draft legislative amendments have been approved by Lithuania's government, submitted to its national parliament for adoption by end 2019 and are due to enter into force on 1st January 2021.

3. Monitoring of the actual effects of some regimes

14. At its meeting of 24 October 2019, the Group reviewed the actual effects of some measures that had been subjected to an annual monitoring. For this purpose, the Commission services had requested the three Member States concerned by the decisions adopted in 2017 to send the relevant data for the years 2016, 2017 and where available already for 2018. At its meeting of 14 November 2019, the COCG concluded that the following two measures have not affected the business location among Member States in a negative way:

- Lithuania's Special economic zones (IP component) (LT005)²;
- Luxembourg's Intra-group financing - safe harbour rule (LU016)³.

In respect of Italy's old intellectual property regime (IT017), it could not be analysed by the Group as Italy has so far only shared preliminary data on the use of this regime at the COCG meeting of 14 November 2019.

² In respect of the potential IP component, none of the companies' activities indicated in the submitted data can be attributed to computer related activities.

³ No company has used the safe-harbour simplification rules.

IV. COCG GUIDANCE NOTES

1. **Monitoring of the implementation of agreed guidance**

15. The Group completed the monitoring the implementation of the 2013 COCG Guidance on intermediate (financing, licensing) companies⁴.
16. Following Member States' responses to the checklist agreed by the COCG in July 2019 and a preliminary discussion at the COCG meeting of 24 October, the Commission services tabled a draft assessment of EU Member States' compliance with this guidance at the COCG meeting of 14 November 2019. The COCG concluded at this meeting that all Member States are compliant. See Annex 1 to the present report.
17. Furthermore, the COCG agreed at its meeting of 14 November 2019 on a questionnaire for monitoring the implementation of the 2016 Guidelines on the conditions and rules for the issuance of tax rulings - standard requirements for good practice by Member States⁵. The Group will continue the monitoring of the implementation of this guidance during the incoming Croatian Presidency.

2. **Guidance on notional interest deduction regimes**

18. The COCG subgroup on internal issues discussed the draft guidance at its meeting of 5 July 2019 and found an agreement on a final text at its meeting on 16 October 2019: see Annex 2 to the present report. The COCG endorsed this agreement at its meeting of 24 October 2019.
19. This guidance on notional interest deduction regimes is aimed at assisting Member States that would wish to implement a similar regime to those already assessed as not harmful by the Group (BE018, IT019, MT014, PT018 and PL011).

⁴ See updated compilation of COCG agreed guidance in doc. 5814/5/18, pages 27-28.

⁵ See updated compilation of COCG agreed guidance in doc. 5814/5/18, pages 80-83.

20. The Group has also started using this guidance for the assessment of third country jurisdictions' similar regimes. Switzerland's notional interest deduction regime (CH007) was first examined by the subgroup on external issues at its meeting of 4 November 2019.

V. THE EU LIST OF NON COOPERATIVE JURISDICTIONS FOR TAX PURPOSES

1. Delisting of certain jurisdictions

21. Recalling paragraph 11 of the Council conclusions of 5 December 2017, the Council conclusions of 12 March 2019 confirmed that the Code of Conduct Group "*should recommend to the Council to update at any time, and at least once a year, the EU list set out in Annex I as well as the state of play set out in Annex II on the basis of any new commitment taken or of the implementation thereof; but, as from 2020 onwards, such updates of the EU list should be done no more than twice a year, leaving sufficient time, where appropriate, for Member States to amend their domestic legislation*" (paragraph 16), thereby agreeing to keep a dynamic process throughout 2019.
22. The EU list of non-cooperative jurisdictions for tax purposes was subsequently modified by the ECOFIN Council on 17 May 2019⁶ and 14 June 2019⁷, with the de-listing of Aruba, Barbados, Bermuda and Dominica. Further updates to Annexes I and II of the Council conclusions of 12 March 2019 were also made on the same occasion.

⁶ OJ C 176 2019 pages 2-5.

⁷ OJ C 210 2019 pages 8-11.

23. Since then, the Marshall Islands adopted on 15 August 2019 an amendment to its Economic Substance Regulation, 2018 thereby resolving the EU's last area of concern⁸, i.e. the issue of evidencing tax residence in another jurisdiction, which created a significant risk of circumvention of the substance requirements and related information exchange.

The COCG subgroup on external issues examined this amendment at its meeting of 4 September 2019 and concluded that the Marshall Islands had now fully implemented its commitment to introduce substance requirements under criterion 2.2 and could therefore be removed from Annex I (delisting). Considering that the Marshall Islands' review by the Global Forum was still ongoing, the subgroup also concluded that the Marshall Islands should however remain in section 1.2 of Annex II (exchange of information on request) pending the result of this review. The COCG confirmed these conclusions at its meeting of 13 September 2019 and the ECOFIN Council subsequently approved the delisting of the Marshall Islands at its meeting of 10 October 2019⁹.

⁸ The Marshall Islands had adopted on 21 February 2019 earlier amendments to its Economic Substance Regulations, 2018 but these were not deemed sufficient by the COCG considering this last area of concern and for this reason the Marshall Islands was listed on Annex I by the ECOFIN Council on 12 March 2019.

⁹ See outcome of proceedings: doc. 13049/19

24. The United Arab Emirates (UAE) adopted on 30 April 2019 its Economic Substance Regulation. This Regulation reflected most of the feedback that it had received from the COCG but introduced a general exemption for all entities in which the UAE government, or any of the Emirates of the UAE, had direct or indirect ownership (no threshold) in its share capital. The COCG meeting of 20 May 2019 considered that this created a significant risk of circumvention of the substance requirements and concluded that the UAE was still not compliant with criterion 2.2. However, since then the UAE adopted on 1st September 2019 an amendment that introduced a threshold of 51% government ownership (direct or indirect) of share capital.

The COCG subgroup on external issues examined the above draft legislative amendment at its meeting of 4 September 2019 and concluded that, if adopted, it would resolve EU's concerns. The COCG at its meeting of 13 September subsequently received the confirmation of the adoption of the above-mentioned amendment, and concluded that the UAE had now fully implemented its commitment to introduce substance requirements under criterion 2.2 and could therefore be removed from Annex I (delisting). The ECOFIN Council subsequently approved the delisting of the UAE at its meeting of 10 October 2019¹⁰.

25. Belize has adopted on 11 October 2019 a reform of its International Business Companies - IBC regime (BZ001). The relevant legislative acts were gazetted on 12 October 2019.

The COCG subgroup on external issues had examined a draft version of the above legislative acts at its meeting of 16 October 2019 and concluded that, if the reform was adopted, the new IBC regime (as amended) could be considered as not harmful. The COCG subsequently received the confirmation of its adoption and concluded at its meeting of 24 October 2019 that Belize had met its commitment to amend its IBC regime. The ECOFIN Council subsequently agreed at its meeting of 8 November 2019 that Belize is delisted from Annex I¹¹ and added to section 2.1 of Annex II pending implementation of its commitment to amend or abolish the harmful features of its foreign source income exemption regime (BZ006).

¹⁰ See outcome of proceedings: doc. 13047/19

¹¹ See outcome of proceedings: doc. 14204/19

26. As a result, 8 jurisdictions remain as of today in the EU list of non-cooperative jurisdictions for tax purposes: American Samoa, Fiji, Guam, Oman, Samoa, Trinidad and Tobago, the US Virgin Islands and Vanuatu. The COCG Chair had exchanges with representatives of Samoa, Trinidad and Tobago and Vanuatu, who reiterated their commitment to cooperate with the EU and confirmed that efforts are underway to meet EU's tax good governance criteria.

2. Monitoring the implementation of commitments taken by jurisdictions

General overview

27. As of 14 November 2019, the implementation of a total of 46 commitments¹² taken at high political level by 36 jurisdictions (5 in Annex I¹³, 31 in Annex II) remain to be monitored by the Group:

Criterion	Number of jurisdictions committed
1.1	3
1.2	7
1.3	14
2.1	13
2.2	6
3.1	3 ¹⁴

Most of these commitments are due to be implemented by the end 2019.

¹² This figure adds up the number of jurisdictions committed under each criterion (see table).

¹³ Fiji, Oman, Samoa, Trinidad and Tobago and Vanuatu. Note: the commitments Oman (criteria 1.1 and 1.3), Samoa (criterion 3.1) and Vanuatu (criterion 2.2) were due to be fulfilled by end 2018 but these commitments were not met.

¹⁴ Does not include the 3 jurisdictions (Nauru, Niue and Palau) that are committed to become member of the Inclusive Framework on BEPS or implement OECD anti-BEPS minimum standards "if and when such commitment will become relevant".

28. As of 14 November 2019, a total of 22 harmful tax regimes¹⁵ remained to be rolled back under criterion 2.1, 20 of which are under monitoring by the COCG¹⁶ and 2 by the OECD FHTP¹⁷. A detailed overview may be found in the updated compilation of preferential regimes examined by the COCG since its creation in March 1998¹⁸.
29. This process of monitoring commitments continues in line with the procedural guidelines approved by the COCG in February 2018¹⁹.

Updates of Annex II

30. As a result of this monitoring process, a number of updates of Annex II were endorsed by the ECOFIN Council at its meetings of 10 October, 8 November and 5 December 2019:
31. Namibia and Jordan having joined on 26 August and 29 October 2019 the Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes (hereafter "GF"), the COCG meetings of 13 September and 14 November 2019 agreed that they should be removed from section 1.2 of Annex II.
32. Morocco, the Republic of North Macedonia and Serbia having ratified, respectively on 22 May, 30 September and 30 August 2019, the OECD Multilateral Convention on Mutual Administrative Assistance ("MAC") as amended, the COCG meeting of 13 September 2019 agreed that they should be removed from section 1.3 of Annex II.

¹⁵ These figures don't include the harmful tax regimes of the US Virgin Islands (3) and Samoa (1), for which no sufficient high-level commitments to be monitored have been received yet.

¹⁶ Regimes AG003, BZ006, CK001, CK002, CK004, CK006, CW005, CW006, FJ001, FJ002, FJ003, KN002, LC005, MA006, MV001, NA001, NA002, SC010, SC011, and TT001.

¹⁷ Regimes AU001 and JO002.

¹⁸ Doc. 9639/3/18 REV 4 (it will be issued in December 2019).

¹⁹ Doc. 6213/18

33. Costa Rica adopted on 15 May 2019 legislative amendments to its Free Zones regime (CR001). These were reviewed by the OECD Forum on Harmful Tax Practices (FHTP) at its 19-21 June 2019 meeting, which concluded that they are not harmful. The COCG endorsed this conclusion at its meeting of 10 July 2019. Considering that these legislative amendments also addressed the manufacturing activities falling under the free zones regime (CR002), the COCG concluded at its meeting of 13 September 2019 that Costa Rica had fully implemented its commitment to remove the harmful features of its Free Zones regime and should therefore be removed from section 2.1 of Annex II²⁰.
34. Mauritius adopted on 25 July 2019 its Finance Bill 2019 and on 16 August 2019 additional regulations that amended the legislation applicable to its Freeport zone (MU012) and Partial Exemption (MU010) regimes.

The COCG meeting of 13 September 2019 examined these amendments and concluded that Mauritius had met its commitment to address the deficiencies identified in these two regimes: whilst the Freeport zone regime is no longer preferential, adequate substance requirements have been introduced in both regimes and the issue of lack of anti-abuse rules has been addressed. As a result, the COCG concluded that Mauritius should therefore be removed from section 2.1 of Annex II²¹.

²⁰ See outcome of proceedings: doc. 13207/19

²¹ See outcomes of proceedings: docs. 13208 and 13209/19

35. Switzerland adopted its tax reform in October 2018 but the entry into force and entry into application of the legislation were postponed pending the outcome of the referendum in May 2019 and for this reason Switzerland was granted an additional year to comply with criterion 2.1 "*due to genuine institutional or constitutional issues despite tangible progress in 2018*". Following the positive outcome of this referendum, Switzerland informed the COCG in August 2019 that the official results had been published in the Official Gazette. As a result, the relevant legislation entered into force on 16 July 2019 and will enter into application on 1st January 2020, whilst Switzerland had already announced that its federal regimes CH004 and CH005 had been closed to new entrants as from 1st January 2019.

The COCG meeting of 13 September 2019 reviewed the situation and concluded that Switzerland should therefore be removed from section 2.1 of Annex II on the basis that the necessary reforms had been adopted and gazetted²².

36. The COCG meeting of 13 September 2019 also agreed that the deadline of Namibia for complying with criterion 2.1 should be changed from 9 November to end 2019, which requires an amendment to Annex II. The objective was to align the deadline with that of other criteria and jurisdictions and respect national budgetary cycles.
37. Furthermore, Albania, Bosnia and Herzegovina, Eswatini, Jordan and Namibia having joined the Inclusive Framework on BEPS respectively on 8 August, 11 July, 26 July, 29 October and 9 August 2019, the Code of Conduct Group agreed on 13 September and 14 November 2019 that they should be removed from section 3.1 of Annex II.
38. As a result, Albania, Costa Rica, Mauritius, the Republic of North Macedonia, Serbia and Switzerland were removed entirely from Annex II.

²² See outcomes of proceedings: docs. 13196-13202-13203-13205 and 13206/19

Procedural and political aspects of the monitoring process

39. A number of procedural issues had to be resolved by the Group since June 2019, notably:
- End of the general "two out of three" exception for tax transparency criteria (1.1, 1.2 and 1.3) at the end of June 2019: the COCG concluded that all jurisdictions concerned met EU requirements. In particular:
 - Following the mandate received from the COCG, the Chair initiated an extensive dialogue with the US Treasury in respect of EU criterion 1.3²³ which concluded that the EOIR that has taken place to date between Croatia and the USA is effective and satisfactory by both sides. Furthermore, the Minister of Finance of Croatia received on 3 September 2019 an official letter from the US Treasury that stated that it would continue to exchange tax information with Croatia in line with international standards and the respective needs of both sides. As a result, the COCG meeting of 13 September 2019 concluded that the USA can be considered to fulfil the conditions to meet criterion 1.3.
 - Niue adopted the necessary legislation to implement the Common Reporting Standard (CRS) and activated AEOI bilateral exchange relationships with all relevant Member States by 2nd September 2019. On this basis, the COCG concluded that Niue is compliant with criterion 1.1.
 - Other jurisdictions identified by the COCG as possibly affected by the end of the "two out of three" exception for tax transparency criteria (notably Vanuatu and Israel) had already complied at an earlier stage by activating AEOI bilateral exchange relationships with all EU Member States (except Cyprus and Romania for the time being, due to their non-reciprocal status for CRS).

²³ The USA were already deemed to meet EU criteria 1.1 and 1.2 in December 2017.

- Coordination with FHTP on criterion 2.2: Following the mandate received from the COCG, the Chair also initiated a dialogue with the OECD FHTP on a possible alignment of its new standard on no/only nominal tax jurisdictions (approved by the Inclusive Framework end 2018) and EU's criterion 2.2 with a view to establishing a single global standard in this field. Following a meeting with the OECD FHTP Co-Chair and secretariat in June 2019, the COCG meeting of 10 July 2019 concluded that:
 - In respect of high-risk IP cases, the COCG will maintain the EU standard for high-risk IPs for now, given that the FHTP has agreed to integrate the additional EU elements into the exchange of information documentation;
 - The COCG will review the situation after the first exchanges by 2.2 jurisdictions, to see if the two parallel standards pose any problems for the jurisdictions concerned;
 - Collective investment funds (CIVs) will remain an area of divergence between the EU and FHTP standards.
- Assessment of compliance: At the COCG meeting of 10 July 2019, the question arose as to whether a jurisdiction has fulfilled its commitment upon adoption of the required legislation, or only once this has entered into application. The COCG meeting of 13 September 2019 concluded that:
 - For 2.1 jurisdictions, final assessment is triggered by adoption and entry into force (publication in the gazette) of the legislation.
 - Where there is a notable gap between adoption/entry into force and the entry into application, this should be considered in the final assessment, to ensure that there are no risks of continued harmful effects.
 - For 2.2 jurisdictions, the required entry into application date has been 1/1/2019 for jurisdictions with commitments for 2018. This should be applied retroactively to legislation adopted by these jurisdictions after that date.

- New GF ratings for criterion 1.2: The COCG agreed on an approach for jurisdictions that receive a new rating of the Global Forum on transparency and exchange of information (the Global Forum) under Round two of its Peer Review process. At its meetings of 24 October and 14 November, the situation of jurisdictions that receive a more negative rating from the Global Forum than they previously had was discussed. In this respect the COCG agreed that:
 - Developing countries without a financial centre that are downgraded to 'Partially Compliant' would need to address the identified deficiencies and request a supplementary review to achieve a new rating;
 - Jurisdictions eligible should commit at a high political level to request a supplementary review from the GF within 18 months of the date of their commitment. If the commitment is assessed as sufficient by COCG, the jurisdictions in question should remain on Annex II, pending the outcome of the supplementary review.
 - The above approach would not apply to jurisdictions which received a 'non-compliant' GF rating.
 - With respect to other jurisdictions, i.e. developed countries and developing countries with a financial centre, they will be included in Annex I when the new negative rating is confirmed by the GF. A jurisdiction could only be delisted from Annex I and included in Annex II once they have been granted a supplementary review by the GF. They would subsequently remain on Annex II pending the outcome of this supplementary review.

It was noted in this regard that the granting of such supplementary review is only possible once the jurisdiction in question has taken sufficient steps to improve its overall rating or to address the deficient essential element.

- Grandfathering under criterion 2.1: following a request sent by Cook Islands to the Chair, the COCG meeting of 13 September 2019 agreed to extend its grandfathering deadline by one year considering the one-year deadline extension which it had received in March 2019 in consideration for its genuine institutional/constitutional issues.
- Legislative changes in jurisdictions under criterion 2.2: Certain criterion 2.2 jurisdictions have sought to adjust their economic substance legislation and/or guidance - which had already been cleared by the COCG - in order to align with their main competitors. The COCG recognized that this creates a risk of "backtracking" by these jurisdictions under criterion 2.2. Against this background, the COCG meeting of 24 October 2019 agreed that jurisdictions should be encouraged to notify planned changes (to the legislative framework or related guidance) to the COCG before their adoption:
 - if a jurisdiction does notify the COCG, it would be granted a maximum of 3 months to address any possible concern raised by the COCG after the adoption of the said changes before a listing recommendation is made to the ECOFIN Council;
 - in the contrary case (no prior notification) and provided that these changes are deemed to be harmful by the Group, the jurisdiction in question would be informed that it is recommended for inclusion in the EU list of non cooperative jurisdictions to the ECOFIN Council.
- Exchange of information with criterion 2.2 jurisdictions: the COCG took note at its meeting of 14 November 2019 of a means to have a common approach for activating exchange of information with criterion 2.2 jurisdictions. This would entail opting-in to the OECD FHTP Standardised Format and referring to particular EU legislation (Anti tax avoidance directive - ATAD) and international standards (CRS) when indicating the "foreseeable relevance" of the information to be exchanged.

- National defensive measures: following a request sent by Liechtenstein to the Chair, the COCG stressed that issues related to national defensive measures should be followed up in bilateral contacts by the Member States concerned considering that they go beyond the mandate received by the COCG²⁴ from the ECOFIN Council.
 - Transparency issues: the COCG meeting of 13 September 2019 agreed to systematically ask for the jurisdictions' consent to publish their commitment letters when seeking commitments to amend/abolish newly identified harmful measures: such consent had until now only been sought in specific cases.
40. The COCG also discussed the possibility of additional flexibility for developing countries without a financial centre under criterion 1.3, as well as the possibility of aligning on the OECD FHTP timelines in respect of assessments and grandfathering, but deferred its recommendation to the ECOFIN Council on these issues to the beginning of 2020.
41. Furthermore, the COCG Chair received a number of letters from jurisdictions and also held meetings or telephone conferences at political level with a number of them. The Chair also met in particular with several representatives of the ACP Group in Brussels on 23 October 2019. Delegations were kept informed about these interactions, and in some cases response letters signed by the Chair were agreed by the Group.

²⁴ Except in relation to the jurisdictions included in the EU list of non-cooperative jurisdictions for tax purposes (see Council conclusions of 5 December 2017, doc. 15429/17, paragraph 18) and to Switzerland (see the 2014 Joint EU/Switzerland Statement, doc. 6972/18 ADD 43, section 4).

3. Identification of new tax measures under criteria 2.1 and 2.2

Identification of new preferential regimes under criterion 2.1

42. The following 24 new preferential regimes were identified by the COCG since the last 6-month progress report under criterion 2.1:

- AW014: Exempt companies²⁵ (under FHTP monitoring);
- AW015: Investment Promotion regime (under FHTP monitoring);
- BW002: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
- CH006: patent box of the Canton of Nidwalden (under FHTP monitoring);
- CH007: Notional interest deduction (NID) regime (under COCG monitoring);
- CH008: intellectual property (IP) box (under FHTP monitoring);
- CR003: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
- CV004: incentives for internationalisation (under COCG monitoring);
- HK009: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
- MK001: Technological industrial development zone (under FHTP monitoring);
- MU013: IP regime (under FHTP monitoring);
- MV002: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
- MY015: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
- NA003: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
- NR001: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);

²⁵ Revision of the AW002 regime

- PA008: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
 - QA002: Qatar financial centre - QFC (under FHTP monitoring);
 - QA003: Free zone areas (under FHTP monitoring);
 - QA004: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
 - SG013: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
 - SZ002: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
 - TH006: International business centre (IBC) (under FHTP monitoring);
 - UY008: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring);
 - WS002: foreign source income exemption regime (under COCG monitoring).
43. Furthermore, the COCG noted that it had identified by mistake 3 new regimes in the Cook Islands in April 2019. These 3 regimes²⁶ were therefore removed from the COCG compilation set out in doc. doc. 9639/4/18.

²⁶ Patent box, Holding company regime, and Strategic industries incentives.

Assessment of newly identified preferential regimes under criterion 2.1

44. The following assessments were furthermore agreed by the COCG in respect of the new preferential regimes that fall under its monitoring:

- Belize's Fiscal Incentives Act (BZ003) is not harmful: see ADD 4;
- Belize's General Income Tax Act section 14 (BZ004) does not need to be assessed: see ADD 5;
- Belize's Free zones Act (BZ005) is not harmful: see ADD 6;
- Cabo Verde's Incentives for Internationalisation (CV004) is not currently harmful: see ADD 7;
- Eswatini's Special economic zones (SZ001) is not yet operational;
- Mongolia's Remote areas regime²⁷ (MN002) is not harmful: see ADD 8;
- Vietnam's Economic zones regime (VN004) is not harmful: see ADD 9; and
- Vietnam's Disadvantaged areas regime (VN005) is not harmful: see ADD 10.

45. With regard to the other regimes falling under FHTP monitoring, the COCG endorsed the following assessments :

- Cabo Verde's shipping regime (CV003) is not harmful;
- Mauritius' patent box (MU013) is not harmful;
- Mongolia's Free trade zone regime (MN001) has been abolished;
- Switzerland's patent box of the Canton of Nidwalden (CH006) is not harmful; and
- Thailand's International business centre regime (TH006) is not harmful.

²⁷ 90% tax credit regime for companies residing in isolated province (500 km)

Identification of new measures under criterion 2.2

46. Since the March 2019 ECOFIN, a number of the jurisdictions covered under criterion 2.2 have informed the COCG about (planned) changes to their regulatory framework. For traceability and transparency purposes, the COCG therefore agreed that it would be useful to attribute a code to each of these new measures, as is done for regimes under criterion 2.1 and publish outcomes of proceedings for each measure once the final legislation/guidance has been cleared by COCG and ECOFIN (as done recently for the Cayman Islands).
47. At the same time, some of these jurisdictions already had preferential regimes identified with codes under criterion 2.1, before that they moved to a criterion 2.2 situation. In these cases, the codes could follow the last one identified under criterion 2.1.
48. The following 8 new measures²⁸ were identified by the COCG since the last 6-month progress report under criterion 2.2:
- Bahrain: BH002 (new guidance);
 - Bermuda: BM003 (legislative amendments + new guidance);
 - British Virgin Islands: VG007 (new guidance);
 - Cayman Islands: KY003 (legislative amendments);
 - Guernsey: GG010 (new guidance);
 - Isle of Man: IM016 (new guidance);
 - Jersey: JE007 (new guidance);
 - Turks and Caicos Islands: TC003 (legislative amendments);
 - UAE: AE003 (new guidance).

²⁸ The measures under criterion 2.2 already identified in 2017-2018 are not listed here but can be found in the updated COCG compilation.

49. In respect of the legislative changes that occurred in the Cayman Islands (KY003), these amendments were examined by the COCG meeting of 20 May 2019 and COCG subgroup meetings of 5 July and 4 September 2019, which expressed concerns that the Cayman Islands introduced features that could be considered as not compliant with EU requirements.

Further legislative changes, gazetted on 10 September 2019²⁹, were examined by the COCG meeting of 13 September, at which the Group concluded that the Cayman Islands remains compliant with EU criterion 2.2 (except for what concerns collective investment funds³⁰). This conclusion was endorsed by the ECOFIN Council at its meeting of 10 October 2019³¹.

4. Screening and scoping issues

Screening process

50. As requested by the Group, the Commission services started the screening of Argentina, Mexico and Russia against the agreed EU listing criteria in the first semester of 2019.
51. The subgroup on external issues was regularly updated on the progress of this screening process and a final technical report on each of these jurisdictions was submitted to the COCG at the beginning of November 2019. However, further discussions will be needed on this issue at the beginning of 2020.

²⁹ <http://www.gov.ky/portal/pls/portal/docs/1/12852496.PDF>

³⁰ The Cayman Islands committed to addressing the concerns relating to economic substance in the area of collective investment funds and adapt its legislation by end 2019.

³¹ See outcome of proceedings: doc. 7222/19 ADD 1.

Foreign source income exemption regimes

52. The COCG, at its meeting of 13 September 2019, consolidated in a new guidance its approach on foreign source income exemption regimes³², which was endorsed by the ECOFIN Council on 10 October 2019 (doc. 12284/1/19). This guidance is aimed at providing direction for the jurisdictions³³ that have already taken a commitment to amend their foreign source income exemptions, due to harmful features identified by the COCG at the beginning of 2019³⁴. It acknowledges foreign source income exemption regimes as a legitimate approach to prevent double taxation, but at the same time identifies potentially harmful elements which could be present in such regimes. Such elements can result in double non-taxation.
53. This guidance also served as a basis for the preliminary screening of other jurisdictions with similar regimes. The Commission services presented the result of this screening to the subgroup on external issues on 16 October 2019 and these results were subsequently also discussed at the COCG meeting of 24 October 2019.
54. As a follow-up, the COCG meeting of 14 November 2019 agreed to recommend the ECOFIN Council of 5 December 2019 to start the assessment of the newly identified foreign source income exemption regimes listed above (see paragraph 42). This assessment will initially focus on the nine jurisdictions that are either developed countries or developing countries with a financial centre, in order to assess whether the regimes concerned contain harmful elements. These nine jurisdictions have previously been assessed on specific regimes, but not on these foreign source income exemption rules.
55. Regarding the foreign source income exemption regimes that have been identified in four developing countries without a financial centre³⁵, the COCG agreed to engage in a dialogue on this matter with the jurisdictions concerned and assess these regimes in a second stage.

³² See updated compilation of COCG agreed guidance in doc. 5814/5/18, pages 154-157.

³³ Belize, Curaçao, Saint Lucia and Seychelles have pending commitments regarding such regimes.

³⁴ See doc. 5981/19.

³⁵ BW002, MV002, NA003 and SZ002.

Exemption of developing countries without a financial centre from criterion 1.1

56. The COCG meeting of 24 October 2019 agreed that developing countries without a financial centre should continue to be exempt from EU criterion 1.1, including those which have decided to implement AEOI on a voluntary basis.
57. The COCG agreed at the same time that, if a developing country without a financial centre is identified as a jurisdiction of relevance by the GF, it should nevertheless be considered for the application of criterion 1.1. The COCG will follow the timeline of the Global Forum in order for a jurisdiction to implement the standard.

Future criterion 1.1 (AEOI ratings)

58. The COCG meeting of 24 October 2019 agreed to wait for the availability of GF ratings on AEOI before starting to apply future criterion 1.1 (as set out in the Council conclusions of 8 November 2016).

Future criterion 1.4 (beneficial ownership)

59. The EU listing criteria approved by the ECOFIN Council in November 2016 (doc. 14166/16) included the following reference: "*1.4 Future criterion: in view of the initiative for future global exchange of beneficial ownership information, the aspect of beneficial ownership will be incorporated at a later stage as a fourth transparency criterion for screening*".
60. Discussions on this future criterion took place in the subgroup on third countries meetings of 18 and 25 January 2019 but were subsequently put on hold due to questions related to ongoing discussions on possible changes to the peer review methodology under the new mandate of the GF.

61. At its meeting of 24 October 2019, the COCG agreed to resume discussions at subgroup level at the beginning of 2020 on criterion 1.4.
62. These discussions will also consider whether standalone beneficial ownership transparency requirements should be established under criterion 2.2 or whether a comprehensive approach could be found under future criterion 1.4.

Follow-up scoping issues under criterion 2.2

63. In respect of mandatory disclosure rules, the COCG meeting of 24 October 2019 agreed to explore the feasibility of aligning with the OECD FHTP work in this area.
64. With regard to the treatment of partnerships, the COCG agreed at its meeting of 14 November 2019 on an activity-based approach as well as on a set of questions to be sent to the relevant jurisdictions, to identify partnerships that would fall under the economic substance requirements of criterion 2.2. See Annex 3 to the present report.

5. Further coordination of defensive measures in the tax area towards non-cooperative jurisdictions

65. The COCG continued its work on further co-ordination of defensive measures, as it has been requested by ECOFIN Council, in its Conclusions on the revised EU list of non-cooperative jurisdictions for tax purposes of 12 March 2019, "*to finalise discussions on further coordinated defensive measures, without prejudice to Member States' obligations under EU and international law*"³⁶. This request was also reiterated by the Council in its 14 June 2019 conclusions³⁷.
66. During the term of the Finnish Presidency, discussions on further coordinated defensive measures resumed in July 2019 at the COCG and its subgroup on external issues.

³⁶ Council conclusions of 12 March 2019, point 20, doc. 7441/19.

³⁷ Council conclusions of 14 June 2019, point 16, doc. 10340/19.

67. At its meeting of 14 November 2019, the COCG reached agreement on a 'Guidance on defensive measures in the tax area towards non-cooperative jurisdictions', which is set out in Annex 4 to this report. COCG also took note that some Member States that, due to the nature and content of defensive measure and the national rules on enactment of laws, might face genuine institutional or constitutional issues that prevent them from meeting the deadline referred to in point 25 of that Guidance should ensure that this commitment is fulfilled by 1 July 2021.

ANNEX 1

**Compliance of EU Member States with the
 COCG Guidance on intermediate (financing, licensing) companies**

	Assessment	Particular scrutiny by the Group	Monitoring of the results
Austria	Compliant		
Belgium	Compliant		
Bulgaria	Compliant		
Cyprus	Compliant	Done	Annual monitoring
Czech Republic	Compliant		
Germany	Compliant		
Denmark	Compliant		
Estonia	Compliant		
Greece	Compliant		
Spain	Compliant		
Finland	Compliant		
France	Compliant		
Croatia	Compliant		
Hungary	Compliant		
Ireland	Compliant		
Italy	Compliant		

Latvia	Compliant		
Lithuania	Compliant		
Luxembourg	Compliant	Don: see LU016	Annual monitoring ongoing
Malta	Compliant		
Netherlands	Compliant		
Poland	Compliant	Done: commitment to spontaneously exchange information	Annual monitoring
Portugal	Compliant		
Romania	Compliant		
Sweden	Compliant		
Slovenia	Compliant		
Slovak Republic	Compliant		
United Kingdom	Compliant		

Explanation:

a) Luxembourg rules

The aspect raising potential concern regarding the rules on intra-group financing activities relates to the application of the safe-harbour of 2% net return on financial assets. However, this specificity was looked into by the Group when it was introduced in 2017 (LU016). The Group decided that the Luxembourg measure did not need to be assessed as it did not seem to entail any risk in the light of the Code of Conduct criteria, but that a monitoring should take place. Luxembourg committed to spontaneously exchange information in certain specific instances³⁸. This falls within the scope of the annual monitoring and the assessment of the actual effects of the safe-harbour rule is done within that exercise.

b) Polish rules:

Beginning 2019, the Polish authorities introduced two safe-harbours in the area of transfer pricing (for low value-adding services and for certain loans transactions). The safe harbour for certain related party small loan transactions (up to 20 000 000 PLN, i.e. around EUR 5 000 000, of total indebtedness) enables the taxpayer to reduce its TP documentation requirements by applying the pre-determined interest rate. The loans should not be granted for more than five years. The interest rate is based on the *base interest rate* plus a *margin announced* by the Minister of Finance. The parameters are announced periodically by the Minister of Finance, not less frequently than once a year. For 2019 the Notice of the MF states that the base interest rate is represented by 3 months interest rate for loans in different currencies, while the margin for all above mentioned currencies is set at the level of 2% per year (which is the maximum margin for the borrower and the minimum for the lender). These parameters are monitored and updated periodically.

³⁸ Luxembourg committed to spontaneously exchange information:
“- in the instances provided by the circular (i.e. when the taxpayer makes use of the safe harbour rule), and
- also in instances where a taxpayer would apply the 2% net return on financial assets in his commercial accounts and would then apply, based on a transfer pricing analysis, a downward adjustment in the tax return in order to achieve an at arm's length remuneration.”

The measure referred to under point a) is a straightforward precedent adopted by the Group. The Commission Services have thus asked the Polish authorities whether similar spontaneous exchange of information takes place.

The Polish authorities replied on 7 November 2019 that the information concerning the taxpayers benefiting from Polish safe harbour rules is collected and will be automatically reported under the EU Directive 2018/822 (DAC 6).³⁹ According to the Polish authorities, the reporting based on Mandatory Disclosure Rules (MDR) is sufficient and there is no justification for re-sending the information on a spontaneous basis. The first automatic exchange on MDR will take place in 2020.

In light of the aforementioned explanations, we are of the view that three aspects are not fully compliant with the precedent set by the Group:

- first, Directive 2018/822 requires an arrangement. It is unclear whether the use of a safe-harbour rule in all cases constitutes an arrangement under Directive 2018/822;
- second, the exchange of information in Directive 2018/822 is different: the use of the safe-harbour rule is an information which is directly available to the tax administration, as it is mentioned in the tax return. Therefore, this information can be directly exchanged with the Member State concerned. Under the Directive the exchange would be dependent on an intermediary transferring such information to the Polish tax administration and afterwards the Polish tax administration would upload the information in the central directory on administrative cooperation. The Member State concerned would not receive the information directly;
- third, the *instances where a taxpayer would apply the safe-harbour in his commercial accounts and would then apply, based on a transfer pricing analysis, a downward adjustment in the tax return in order to achieve an at arm's length remuneration* are not addressed at all.

³⁹ According to Poland, the evaluation of the Luxembourg's system, indicated by the Commission as a comparable example, was carried out even before the implementation of MDR. Thus, at that time, the exchange of this information could take place on a spontaneous basis.

During the COCG meeting of 14 November 2019, the Polish authorities committed to spontaneously exchange information ensuring therefore that the (other) Member States concerned receives directly the relevant information.

In light of the aforementioned commitment, the COCG considered the Polish safe-harbour rule to be compliant with the 2013 Guidance. However, as for the Luxembourg measure, the Group will further monitor the actual effects of the measure/ the use of the safe-harbour rule.

c) Cypriot rules:

In 2017 Cyprus published a Circulaire which explains how to apply the arm's length principle to intragroup financing transactions. It also provides for a simplified measure – safe-harbour rule – that applies in the case of a purely intermediary entity providing financing (i.e. where an entity provides loans to a related entity and these loans are funded by loans received from other related entities). In this instance, the Circulaire allows that the intermediary financing entity may receive a minimum return of 2% net profit on assets. This percentage is regularly reviewed by the Tax Department based on relevant market analyses. In order to use the simplified measures, the concerned entity must notify the tax authority accordingly in its tax return. The taxpayer is not allowed to derogate from the minimum percentage, unless this is properly justified in transfer pricing analysis.

The measure referred to under point a) is a straightforward precedent adopted by the Group. The Commission Services have thus asked the Cypriot authorities whether similar spontaneous exchange of information takes place. The Cypriot authorities confirmed that spontaneous exchange of information takes place *when the taxpayer makes use of the safe harbour rule.*

Further clarification has been asked whether similar exchange of information is provided for *also in instances where a taxpayer would apply the safe-harbour in his commercial accounts and would then apply, based on a transfer pricing analysis, a downward adjustment in the tax return in order to achieve an at arm's length remuneration*. The Cypriot authorities explained that the decision of a company to make use of the simplification measures in a tax year is declared on the tax return⁴⁰ of the respective tax year and it is not communicated to the Tax Department at any point of time before⁴¹. Therefore, if a company, at the time of the submission of its tax return has made use of the simplification measures, it will tick the relevant box, and such information will be exchanged spontaneously; otherwise, in case it has applied a different return based on a transfer pricing study, the relevant box will not be ticked and no exchange of information will take place.

As the relevant spontaneous exchange of information takes place when the taxpayers makes use of the safe-harbour, the COCG considers the measure to be compliant with the Guidance. However, as for the Luxembourg measure, the Group will further monitor the actual effects of the measure/ the use of the safe-harbour rule.

⁴⁰ It is noted that following the issuance of the circular “Tax treatment of intra-group back-to-back financing arrangements” the company’s tax return was amended so as to incorporate a tick box, in which the taxpayer specifies whether it has made use of the simplification measures.

⁴¹ Except in the case that the Company has applied for a tax ruling.

Guidance on notional interest deduction regimes

1. Purpose of the Guidance

The guidance set out below is based on past decisions of the Code of Conduct Group and is intended to improve the transparency of the Code of Conduct Group's work. It is also intended to help Member States as well as third countries identify more easily potentially harmful tax measures.

The guidance neither replaces the principles and criteria of the Code of Conduct nor prejudices the harmfulness of any particular regime. The guidance presents a non-exhaustive list of elements and characteristics which indicate that a Notional Interest Deduction Regime may be harmful when assessed against the criteria of the Code of Conduct. Every assessment will continue to be based on the five criteria of the Code of Conduct on a case-by-case approach.

The purpose of the text is to provide guidance on the application of the criteria of the Code of Conduct but it does not go beyond those criteria nor does it limit them. The guidance can never provide a safe harbour for a particular regime. A Notional Interest Deduction Regime that requires particular attention under the guidance may be found not harmful by the Code of Conduct Group; likewise a measure that does not require particular attention under the guidance may be found to be harmful when assessed by the Group.

The purpose of the guidance is not to confine the Group to applying pre-determined general criteria; rather it should continue to subject each particular regime to a case-by-case examination against the Code of Conduct criteria in the light of the Group's guiding principles set out in document 16410/08 FISC 174.

2. Relationship with past assessments

Past assessments will not be affected by the guidance. Regimes that have not been considered by the Group can be reviewed on the basis of this guidance and the criteria of the Code of Conduct. The current procedure for reopening past assessments remains valid.

3. Review of the guidance

The countering of harmful tax measures is an ongoing process; therefore the guidance notes could be periodically reviewed by the Group to ensure that they reflect future developments.

4. Guidance

4.1 General methodology of the assessments

The NID regimes are not based on a special income generated or a special activity performed but on the policy goal to tackle the debt bias.

Such a regime should have certain limitations in scope and be properly contained by appropriate anti-abuse measures in order to tackle tax-planning opportunities.

Paragraph L of the Code of Conduct states that: "anti-abuse provisions or countermeasures contained in tax laws and in double taxation conventions play a fundamental role in counteracting tax avoidance and evasion". In past assessments, the Code of Conduct Group has taken into account under criterion 3, the existence of limitations in the scope and appropriate anti-abuse provisions or countermeasures. In order to avoid tax planning and address abusive situations in applying NID regimes, the below enumerated limitations of the scope and anti-abuse measures have been identified.

4.2 Proportionality

As the NID regimes may differ significantly with regard to the base (stock based / incremental) and NID rate (0.237% - 10.490% in 2018), the importance of anti-abuse provisions will be different.

A NID regime should provide for strict anti-abuse measures, in particular when the benefits provided by the regime are high. It is reasonable to say that there is a greater incentive to use the regime for tax planning purposes when its benefits are high. In addition, a NID regime should be contained by appropriate limitations of scope to reduce the likelihood of abuse.

The list of limitations of scope and anti-abuse measures contained in this Guidance is not exhaustive.

4.3 Limitations of scope

The following limitations of the scope are likely to make the regime less vulnerable for tax planning:

- In order to incentivize the creation of additional equity, a NID regime should be limited, where applicable, to new equity created after the starting date of the regime.
- Exclusion of own shares: this exclusion prevents the possibility for a company to increase its equity and simultaneously subscribe the new shares.
- Exclusion of shares held in other resident and non-resident legal persons: this exclusion tackles the possibility to cascade the NID through chains of equity injection.
- The application of the NID should not create nor increase tax losses. Consequently, a negative result due to this deduction should not generate a loss carry forward.
- Exclusion of assets not necessary for conducting business: this exclusion avoids benefits through NID on assets that do not generate taxable income (for instance, luxury goods, artwork, etc.).
- No deduction for capital which is allocated to a permanent establishment if the profits attributable to the permanent establishment are tax exempt. If the PE were a legal person (a subsidiary), the parent company holding its capital would have to exclude those shares from the NID base.

4.4 Special anti-abuse provisions

The below tax avoidance situations involving transactions between related parties have been identified relevant to a NID regime. Special anti-abuse rules addressing these situations are likely to make the regime less vulnerable for tax planning:

(a) Cascading through intra-group loans and loans involving associated enterprises;

An equity injection is granted to company A located in an NID country. Company A uses this injection to grant a loan to a related company B. Company B injects equity in company A or to another related company (company C). This would allow multiplying the NID deduction starting from only one genuine equity injection.

(b) Cash contributions and contributions in kind;

Cash contributions raise the issue of cascading the NID through triangular situations within multinational groups. A group could circulate a cash contribution through local and foreign companies to multiply the NID deduction at the level of the country granting the deduction.

For contributions in kind the value of the asset should not exceed the market value.

(c) Transfer of participations;

Since participations should be deducted from the NID base, a group could maximise the NID deduction by placing participations in companies that cannot claim a NID deduction. The amount of NID deduction could therefore be maximised at the consolidated level of the group.

(d) The re-categorisation of old capital as new capital through liquidations and the creation of start-ups;

An existing company, with retained earnings, is liquidated (increase of the parent company A equity through the incorporation of the retained earnings of the subsidiary). Then, a new company B is created. If the participation in company B was not held by the parent, the NID base of the parent would not be reduced by the value of the participation in the subsidiary.

(e) The creation of subsidiaries;

See (d). In general, reorganizations carried out without generating taxable profits in the transferring company should also be NID neutral.

(f) Acquisitions of businesses held by associated enterprises;

A group would increase its NID base by transferring to company A a business that was already held by a subsidiary or a sister company B. The price paid by company A to company B would increase company B equity although the business remains within the same group of companies.

(g) Double-dipping structures combining interest deductibility and deductions under the NID;

Company A in a non-NID country would take a loan from a third party and use the funds to inject equity in a subsidiary, company B located in an NID country. At a consolidated level, there would be at least two deductions based on the same funds: the interest on the loan and the NID deduction on equity.

(h) Increases in the amount of loan financing receivables towards associated enterprises as compared to the amount of such receivables at the reference date;

See (a).

4.5 General NID anti-abuse provision

NID should be refused for actions or transactions

- i. carried out without any substantial economic or trading purpose but with the aim of receiving NID or
- ii. carried out with related parties and that have the main purpose of converting old equity into new equity.

4.6 Burden of proof

It is important that in the case of the special anti-abuse provisions the burden of proof lies with the taxpayer and not with the tax administration.

The tax payer should have the right to prove that any transaction is carried out for valid commercial reasons and does not lead to a duplication of the benefit within a group.

4.7 Cross border situation

It should be ensured that the special anti-abuse provisions also work in a cross border situation. For this purpose each Member State with a notional interest deduction regime shall inform any other concerned Member States which have a notional interest deduction,

- i. If it has grounds for supposing that there is a tax loss in the other Member States or
- ii. If a tax payer received a reduction in tax which should not give rise to a second deduction in the other Member States.

4.8 Audit requirements

Assuming that modalities in which audits are carried out are a national prerogative, Member States should take into consideration potential risks inherent in their notional deduction regime when verifying that the activities of the entities benefitting from the regime at issue meet the requirements of this Guidance.

4.9 Monitoring

Regimes that have been subject to an assessment in the Code of Conduct Group will be monitored.

This monitoring will consist of Member States and third countries providing data that shows how these regimes are implemented in practice. This data should be provided on a yearly basis to the Code of Conduct Group. Based on the data provided, or its absence, the Code of Conduct Group may decide whether it is appropriate to reopen a review of the regime concerned.

The following data should be provided:

- the number of taxpayers benefitting from the regime,
- how many of the companies benefitting from the regime are domestic companies and
- how many are foreign or foreign owned companies and
- the aggregate amount of income benefitting from the regime.

ANNEX 3

Treatment of Partnerships under criterion 2.2

The COCG agreed on the following set of questions to be sent to the relevant criterion 2.2 jurisdictions in order to clarify the nature of the different partnerships within each jurisdiction, and help determine if and how they should be covered by the substance requirements⁴². It should be noted that, as per the Scoping Paper, substance requirements in any case should apply to all companies and undertakings that carry out relevant activities and can earn income in 2.2 jurisdictions.

1/ Can a relevant activity be carried out through a partnership?

Every 2.2 jurisdiction should clarify whether each type of partnership mentioned in its legislation can be used to carry out a relevant activity and earn income therefrom⁴². At this stage, this question should be considered irrespective of whether the activity is carried out in its own name or in the name of the partners.

If partnerships are not allowed to carry out any relevant activities and earn income in a particular jurisdiction, then those partnerships could be excluded from the substance requirements in that particular jurisdiction.

However, if they can in principle be used to carry out relevant activities, additional questions could narrow down the application of substance requirements.

⁴² Relevant activity being defined under the Scoping Paper by reference with the FHTP Guidance on non-IP regimes as: headquarter business, distribution and services centres, financing and leasing, fund management, banking, insurance, shipping, holding activity (including pure equity holding).

2/ Can partnerships that can carry out relevant activities have legal personality?

If the jurisdiction confirms that partnerships can have legal personality (either automatically or by opting to have one), then the partnerships are akin to companies, and should be in the scope of the substance requirements.

Therefore, partnerships with legal personality would be required to meet the substance requirements for carrying out a relevant activity, and to file information on their substance for control and exchange of information purposes.

If the jurisdiction says that partnerships cannot have (or do not opt to have) legal personality, additional questions could narrow down the application of substance requirements.

3/ Can the partners or beneficial owners of a partnership carrying out a relevant activity without legal personality be non-residents?

If the answer is negative, partnerships of the jurisdictions concerned could be left out of the substance requirements, because non-resident partners or beneficial owners could not use them to shift profits.

If the answer is positive (i.e. they can be non-residents), the partnership should fall within the scope of substance requirements, because non-resident partners or beneficial owners could use them to shift profit.

Where a partnership has no legal personality, substance would be checked at the level of the partnership. This would allow the authorities to easily assess the substance and apply sanctions where relevant. It would also ease the exchange of information with relevant Member States.

ANNEX 4

Guidance on defensive measures in the tax area towards non-cooperative jurisdictions

I. GENERAL

1. The Council, in its Conclusions of 12 March 2019 on the revised EU list of non-cooperative jurisdictions for tax purposes welcomed the fact that the list *"is being taken into account by the European Commission in the implementation of EU financing and investment operations, as well as the agreements reached in respect of coordinated defensive measures in the non-tax area vis-à-vis the non-cooperative jurisdictions since the Council conclusions of 5 December 2017"*.
2. In the conclusions, the Council also:
 - i) reiterated its invitation to the Code of Conduct Group to finalise discussions on further coordinated defensive measures, without prejudice to Member States' obligations under EU and international law⁴³, and
 - ii) invited (along the lines of point 19 of the Council conclusions of 5 December 2017) *"the EU institutions and Member States, as appropriate, to take the revised EU list of non-cooperative jurisdictions for tax purposes set out in Annex I into account in foreign policy, economic relations and development cooperation with the relevant third countries [...] without prejudice to the respective spheres of competence of the Member States and of the Union as resulting from the Treaties"*⁴⁴

⁴³ This point was also reiterated by the Council in its 14 June 2019 conclusions (point 16 concerning progress achieved by the Code of Conduct Group (doc. 10340/19)./

⁴⁴ Council conclusions of 12 March 2019, points 19 to 21 (doc. 7441/19).

3. The objective of this Guidance is to set out the principles of co-ordination of actions by Member States in this area, whilst providing further details as regards the proposed defensive measures of a legislative nature to be applied, in accordance with EU and national law, including international obligations, to non-cooperative jurisdictions as long as they are listed by the EU.
4. The list of non-cooperative jurisdictions and the defensive measures, when applicable, encourage a positive change, as they have the preventive effect of sending a strong signal to the jurisdictions concerned. Placement of non-cooperative jurisdictions on the list for the tax purposes has proven to have a dissuasive effect that encourages compliance with the COCG screening criteria, as well as other relevant international standards.
5. It is important that all Member States provide for in their national legislation efficient protection mechanisms that help to fight against the erosion of Member States' tax bases through tax fraud, evasion and abuse.
6. Therefore effective and proportionate defensive measures of a legislative nature in the tax area should be taken by the Member States, in accordance with their national law, in addition to the non-tax measures already taken by the EU, to effectively discourage non-cooperative practices in the jurisdictions concerned. Member States have already agreed to apply at least one of the administrative measures in the tax area as listed in Annex III of the Council conclusions of 5 December 2017.
7. It should be noted that this Guidance is without prejudice to the respective spheres of competence of Member States to apply additional measures or maintain lists of non-cooperative jurisdictions at national level with a broader scope.
8. While, in the absence of EU legislation, the exact configuration, as well as assessment of the effectiveness and proportionality of legislative and non-legislative defensive measures is left to the competence of Member States, it is important that taxation systems and administrative practices of Member States contain an appropriate mix of minimum level measures that ensure these objectives are reached.

9. Together with the list itself, the defensive measures should have the effect of encouraging a positive change leading to the removal of jurisdictions from the list.⁴⁵ The defensive measures would not have any dissuasive effect if the taxation would be the same whether it were a listed or non-listed jurisdiction. Therefore, defensive measures in tax area included in this Guidance should be specific measures that are different from the general administrative practices and tax rules in the Member States.

⁴⁵ Council conclusions of 5 December 2017, paragraph 20.

II. DEFENSIVE ADMINISTRATIVE MEASURES

10. To ensure coordinated action, Member States should apply appropriate administrative measures that aim to prevent using the legislation, policies and administrative practices of listed jurisdictions for aggressive tax planning, evasion or abuse.
11. As already agreed in the Council Conclusions of 5 December 2017, Member States should continue to ensure that they apply at least one of the following administrative measures in the tax area, thus attaching greater importance to audit and control of such arrangements:
 - a) reinforced monitoring of certain transactions;
 - b) increased audit risks for taxpayers benefiting from the regimes at stake;
 - c) increased audit risks for taxpayers using structures or arrangements involving these jurisdictions.

III. DEFENSIVE MEASURES OF A LEGISLATIVE NATURE

12. The Council recommended in its conclusions of 5 December 2017 a number of types of defensive measures of a legislative nature in the tax area that could be applied by the Member States, without prejudice to the respective spheres of competence of the Member States to apply additional measures.

13. In line with the Council recommendation that Member States take certain co-ordinated defensive measures in the tax area, in accordance with their national law and in accordance with the obligations under EU and international law, and for the purposes of achieving the objectives of this Guidance, every Member State should apply at least one of the specific legislative measures which are described in more detail in this Chapter III. A Member State could also apply these measures in a more targeted manner, specifically addressing the issues of non-compliance with the COCG screening criteria, for which a jurisdiction is listed.
14. Whichever the measure chosen, it is appropriate that the Member State concerned ensures that the measure has the effect of encouraging a positive change leading to the removal of jurisdictions from the list. The measure would be considered to have this effect when it is applied in a situation linked to a listed jurisdiction and not applied either once the specific reason for listing of that jurisdiction is resolved or as soon as possible thereafter. Member State could extend the application of the defensive measures to jurisdictions on its national list, or, in the absence of such a list, to the corresponding issues of non-compliance with COCG screening criteria. Moreover, removal of a jurisdiction from the EU list does not exclude the possibility of applying defensive measures in case a jurisdiction remains on the national list of a Member State.
15. Where applicable and in accordance with national law, the Member State could also apply a reversal of the burden of proof and special documentation requirements to reinforce the effect of any of the defensive measures. Nevertheless, application of any defensive measures of legislative nature is without prejudice to provisions of national law that allow the taxpayer to provide counter-evidence.

a) Non-deductibility of costs

16. Member States that opt for this measure should deny deduction of costs and payments that otherwise would be deductible for the taxpayer when these costs and payments are treated as directed to entities or persons in listed jurisdictions. The measure should include for example interests, royalties and other concessions on intellectual property (IP) assets and service fees.

b) Controlled Foreign Company (CFC) rules

17. Member States that opt for this measure should include in the tax base of the taxpayer the income of an entity resident or a permanent establishment situated in a listed jurisdiction. Member State could apply this measure in accordance with to the rules laid down in articles 7 and 8 of the Anti-Tax Avoidance Directive (EU) 2016/1164.
18. The rules of the Anti-Tax Avoidance Directive (ATAD) operate without a link to the EU-list. After having implemented the ATAD based CFC-rules all Member States should apply those rules on a worldwide basis. A Member State that wishes to use these rules for the purposes of a defensive measure would need to adjust the rules to ensure the rule has the required effect as explained in paragraph 14. The details of this adjustment would depend highly on the national implementation of the CFC-rules in that Member State. These adjustments could include for example, not applying exemptions based on ATAD Article 7(3) or (4) when these are applied to non-listed jurisdictions, including all income of the controlled foreign company in a listed jurisdiction instead of applying ATAD Article 7(2)(a) or (b), applying a lower ownership threshold or a higher effective tax rate test than the one applied for non-listed jurisdictions. Member State that maintains a list in conjunction with CFC-rules, could apply the rules applied to listed jurisdictions as a defensive measure for the purposes of this Guidance.

c) Withholding tax measures

19. Member States that opt for this measure should apply withholding tax at a higher rate for example on payments such as interest, royalties, service fee or remuneration, when these payments are treated as received in listed jurisdictions.
20. Alternatively or in combination with this measure Member States could consider applying specific targeted withholding tax on such payments.

d) Limitation of participation exemption on profit distribution

21. Member States, which have rules that permit excluding or deducting dividends or other profits received from foreign subsidiaries (e.g. holdings), could deny or limit such participation exemptions if the dividends or other profits are treated as received from a listed jurisdiction.
22. Member States that opt for this measure should recognize situations where they apply rules on limitation of participation exemption on profit distribution laid down in Articles 1(2) and 4(1)(a) of the parent-subsidiary Directive (Council Directive 2011/96/EU on the common system of taxation applicable in the case of parent companies and subsidiaries of different Member States as amended with Directives (EU) 2015/121 and 2014/86/EU) or equivalent domestic rules. Limitation of participation exemption on profit distribution that is based on the Directive as well as similar domestic rules that apply independently of the EU-list would not be considered as a defensive measure for the purposes of EU listing process. Limitation of participation exemption applied to profits from entities in listed jurisdictions should be more stringent towards taxpayers as compared to the rules otherwise applicable, which would entail that the thresholds, as described below, for applying these rules would be lower in case of listed jurisdictions.

23. As a minimum, Member States that opt for this measure should not apply similar restrictions on the limitation as those laid down in the parent-subsidiary Directive Articles 1(2) and 4(1)(a) or possible limitations in equivalent domestic rules to the profit arising from entities in listed jurisdictions.
24. Member States could also consider applying other rules that are stricter towards taxpayer as compared to the limitation laid down in the parent-subsidiary directive or similar domestic rules.

IV. WAY FORWARD AND FURTHER WORK IN THE CODE OF CONDUCT GROUP

25. Member States should ensure that at least one of the defensive measures described in Chapter III of this Guidance is applied from 1 January 2021 at the latest. In case of listing or delisting, Member States should ensure that defensive measures are applied accordingly, as soon as possible, depending on the nature and content of each measure and the rules on enactment of laws in the Member State.
26. Member States should regularly update the Code of Conduct Group on the state of play of defensive measures that they apply under this Guidance. In this context, it is important to recall that any defensive measures should be compatible with the national tax systems of the Member States and without prejudice to the respective spheres of their competence and their obligations under EU and international law. Therefore ensuring effectiveness and implementation of the defensive measures described in this Guidance is within the competence of each Member State.
27. Therefore the Code of Conduct Group should resume reviewing the work on legislative defensive measures in the tax area by July 2021 at the latest. As the first step, by the end of 2021, an overview of defensive measures applied by Member States will take place.
28. As of 2022, taking into account updates of the COCG screening criteria, the specific risks that arise from non-compliance with such standards, as well as the international developments, most notably in the OECD, the Code of Conduct Group will assess the need for further coordination of defensive measures in the tax area and the need to apply defensive measures in a more targeted manner, without prejudice to Member States' obligations under EU and international law. In this context, and to the extent it is necessary to ensure compliance with paragraph 25 of this Guidance, the Guidelines on working methods for an effective monitoring of Member States' compliance with agreed guidance will be applied, in order to ensure that the Code of Conduct Group takes informed decisions, as appropriate.

29. In coordination with the High Level Working Party (Taxation), relevant results of this work should be brought to the attention of the Council, for consideration and political guidance, where appropriate.
-

Sammanfattning av promemorian Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner samt vissa andra inkomstskattefrågor

Prop 2020/21:26
Bilaga 2

I Ekofinrådets slutsatser från maj 2016 gavs uppförandekodgruppen för företagsbeskattning i uppdrag att arbeta med frågan om att upprätta en gemensam EU-förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och att utforska möjligheterna till motåtgärder på EU-nivå.

Vid Ekofinrådets möte den 5 december 2017 godkändes och offentliggjordes slutsatser om en EU-förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Förteckningen har därefter uppdaterats ett flertal gånger och omfattar nu tolv stater eller jurisdiktioner.

Den 5 december 2019 antog Ekofinrådet riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Riktlinjerna innehåller bl.a. en verktygslåda med fyra materiella motåtgärder.

I promemorian föreslås att det bör införas regler i svensk rätt som på ett effektivt och proportionerligt sätt motverkar att icke samarbetsvilliga jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och granskningskriterier. Som motåtgärd föreslås att det införs ett avdragsförbud för interna och externa ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Vidare föreslås att tillämpningen av CFC-reglerna bör säkerställas när det gäller Trinidad och Tobago.

Det nya avdragsförbudet föreslås innebära att ett företag som ingår i en intressegemenskap, inte får dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag som hör hemma i en jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen (EU) som av medlemsstaterna gemensamt har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet.

I promemorian föreslås också att termen verkligt värde i bestämmelsen om beskattningsinträde i 20 a kap. 3 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ändras till nettoförsäljningsvärde. Förslaget är en följdändring av en tidigare ändring i årsredovisningslagen (1995:1554) där termen verkligt värde getts en ny innebörd.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹¹ dels att 20 a kap. 3 §, 24 kap. 1 § och bilaga 39 a ska ha följande lydelse, dels att det ska införas tre nya paragrafer, 24 kap. 15 a–15 c §§ och, närmast före 24 kap. 15 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 a kap.

3 §¹²

Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och *det verkliga värdet* vid beskattningsinträdet. De lagertillgångar som finns kvar vid beskattningsinträdet ska anses ha anskaffats eller tillverkats senast. Med anskaffningsvärde och *verkligt värde* avses detsamma som i 17 kap. 2 §.

Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och *nettoförsäljningsvärdet* vid beskattningsinträdet. De lagertillgångar som finns kvar vid beskattningsinträdet ska anses ha anskaffats eller tillverkats senast. Med anskaffningsvärde och *nettoförsäljningsvärde* avses detsamma som i 17 kap. 2 §.

Vid beskattningsinträde som avses i 1 § första stycket 6 ska dock som anskaffningsvärde för lagertillgångar som avses i 4 kap. 14 a och 14 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554) anses det verkliga värdet. För tillgångar som avses i 4 kap. 14 b § första stycket 1–3 och 5 årsredovisningslagen ska som anskaffningsvärde anses det värde som tillgångarna har tagits upp till vid beskattningen om beskattning har skett för en period som avslutats i samband med beskattningsinträdet. Om beskattning inte har skett för en sådan period ska som anskaffningsvärde anses det värde som tillgångarna skulle ha tagits upp till vid beskattningen om beskattning hade skett. Vid tillämpning av detta stycke ska finansiella instrument som enligt 17 kap. 20 § andra stycket ingår i lagret behandlas som lagertillgångar.

Andra stycket gäller bara om näringsverksamheten eller den del av näringsverksamheten som tillgångarna ingår i före beskattningsinträdet har beskattats i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte som är tillämplig på de aktuella tillgångarna.

¹¹ Lagen omtryckt 2008:803.

¹² Senaste lydelse 2016:1202.

I detta kapitel finns bestämmelser om

- vad som avses med ränteutgifter och ränteinkomster i 2–4 §§,
- tillämpning i inkomstslaget näringsverksamhet av vissa bestämmelser i inkomstslaget kapital i 5 och 6 §§,
- partiell fission i 7 §,
- kapitalrabatt på optionslån i 8 §,
- avdragsförbud för ränteutgifter på vissa efterställda skulder i 9 §,
- avdragsrätt för ränteutgifter på vinstandelslån i 10–15 §§,
 - *avdragsförbud för ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner i 15 a–15 c §§,*
- särskild avdragsbegränsning för ränteutgifter på vissa skulder till företag i intressegemenskap i 16–20 §§,
- avdragsbegränsning för negativa räntenetton i 21–29 §§,
- avdrag för lämnad utdelning i 30 §, och
- skattefria utdelningar i 31–42 §§.

En bestämmelse om skattefrihet för utdelning från privatbostadsföretag finns i 15 kap. 4 §.

Avdragsförbud för ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner

15 a §¹⁴

Med företag avses i 15 b och c § juridiska personer och svenska handelsbolag.

15 b §¹⁵

Företag ska vid tillämpningen av 15 c § anses vara i intressegemenskap om

1. företagen ingår i en koncern av sådant slag som anges i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

2. ett av företagen, direkt eller indirekt, innehar minst 25 procent av kapitalet eller rösterna i det andra företaget eller har rätt till minst 25 procent av vinsten i det andra företaget, eller

¹³ Senaste lydelse 2019:1241.

¹⁴ Tidigare 15 a § upphävd genom 2019:1241.

¹⁵ Tidigare 15 b § upphävd genom 2019:1241.

3. en och samma person, direkt eller indirekt, innehar minst 25 procent av kapitalet eller rösterna i företagen.

Vid bedömningen av om företagen är i intressegemenskap ska personer som agerar tillsammans i fråga om innehav av kapitalet eller rösterna i ett annat företag behandlas som en enda person.

15 c §¹⁶

Ett företag som ingår i en intressegemenskap får inte dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag som hör hemma i en stat eller jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen som av medlemsstaterna gemensamt har bedömts vara icke-samarbetsvilliga på skatteområdet.

Första stycket gäller ränteutgifter som belöper sig på den tid då staten eller jurisdiktionen är upptagen i förteckningen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår, eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2020.

3. Den nya lydelsen i bilaga 39 a tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Områden som avses i 39 a kap. 7 §:

1. Afrika, med undantag av

- Djibouti, Seychellerna och Sankta Helena,
- Ceuta, Egypten, Gabon, Gambia, Ghana, Kap Verde, Komorerna, Kongo (Kongo-Brazzaville), Liberia, Libyen, Madagaskar, Marocko, Mauritius, Mayotte, Melilla, Réunion, Rwanda, Sao Tomé och Príncipe, Senegal, Tanzania och Tunisien, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Madeira vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag, samt
- Kenya och Namibia, båda vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån.

2. Amerika, men bara vad avser

- Amerikas förenta stater, Brasilien, Colombia, Dominikanska Republiken, Ecuador, Haiti, Honduras, Kanada, Kuba, Mexiko och Venezuela,
- Argentina, Barbados, Chile, Franska Guyana, Guyana, Jamaica, Peru, Surinam, *Trinidad och Tobago* och Uruguay, samtliga med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Paraguay, med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, samt
- Belize, Bolivia, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Nicaragua och Panama, samtliga med undantag dels av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels av inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån.

¹ Senaste lydelse 2018:1752.

3. Asien, med undantag av

- Bahrain, Förenade Arabemiraten och Maldiverna,
- Armenien, Azerbajdzjan, Filippinerna, Indien, Indonesien, Iran, Israel, Jordanien, Kazakstan, Kina, Libanon, Macao SAR, Nordkorea, Ryssland, Sydkorea, Tadzjikistan och Thailand, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Georgien, Kirgizistan, Mongoliet, Oman, Turkmenistan och Uzbekistan, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter,
- Cypern och Turkiet, båda vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag,
- Brunei Darussalam, Hongkong SAR, Kuwait, Malaysia, Qatar, Singapore och Syrien, samtliga vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Pakistan, vad avser inkomst från annan finansiell verksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, samt
- Julön och Kokosöarna, båda vad avser inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där enligt regler om Offshore Banking Unit regime.

4. Europa, med undantag av

- Brittiska Kanalöarna, Isle of Man, Malta och Monaco,
- Azerbajdzjan, Frankrike, Grekland, Irland, Kazakstan, Kroatien, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Rumänien, Ryssland, San Marino, Slovakien, Spanien, Tjeckien, Ukraina, Vitryssland och Österrike, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Andorra, Bosnien Hercegovina, Bulgarien, Estland, Gibraltar, Georgien, Kosovo, Lettland, Makedonien, Moldavien, Montenegro, Schweiz och Ungern, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter,
- Belgien, Italien, Liechtenstein, Portugal och Turkiet, samtliga vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag, samt
- Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Slovenien, båda vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finan-

siell verksamhet och försäkringsverksamhet, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där.

Prop. 2020/21:26
Bilaga 3

5. Oceanien, men bara vad avser

- Hawaii, Nya Zeeland och Papua Nya Guinea, samt
 - Australien, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där enligt regler om Offshore Banking Unit regime.

Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner samt vissa andra inkomstskattefrågor

Efter remiss har yttranden kommit in från Bokföringsnämnden, FAR, Finansbolagens förening, Finansinspektionen, Föreningen Svenskt Näringsliv, Förvaltningsrätten i Linköping, Kammarrätten i Stockholm, Konkurrensverket, Lunds universitet, Skatteverket, Sparbankernas Riksförbund, Swedish private Equity & Venture Capital Association (SVCA) och Sveriges advokatsamfund.

Därutöver har yttrande inkommit från Akademikerförbundet SSR.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Ekobrottsmyndigheten, Fondbolagens förening, Företagarna, Landsorganisationen i Sverige (LO), Näringslivets regelnämnd, Regelrådet, Stockholms universitet (Juridiska fakulteten), Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Sveriges Handelskamrar, Sveriges akademikers centralorganisation (SACO), Svensk försäkring och Tjänstemännens centralorganisation (TCO).

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2020-09-11

Närvarande: F.d. justitierådet Eskil Nord samt justitieråden Inga-Lill Askersjö och Petter Asp

Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner samt vissa andra inkomstskattefrågor

Enligt en lagrådsremiss den 3 september 2020 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Christina Svanhagen och rättssakkunnige Henrik Hasslemark.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 oktober 2020

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Nilsson, Ernkran, Lindhagen, Hallberg, Nordmark, Micko

Föredragande: statsrådet Per Bolund

Regeringen beslutar proposition Motåtgärder på skatteområdet mot icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner samt vissa andra inkomstskattefrågor